

അരു ശാക്ഷാല

മുദ്രക്കാര്യാ കമ്മാറി

അറ്റശായില

(ശാമ)

ഇ. ഫൌജി ഹിൽ റിസ

മുന്ദേരാത്രം ക്രമാരംഖ

രാത്രിഭാഷ ചെള്ളത'

— :0 : —

Printed at the
MAPGAL'DAYAM PRESS, BRANCH,
CALICUT.

(Copy right reserved.)

1927

വീഡി 6 - സെ.

അവതാരിക

മേഖലാനായ ഒരു ശ്രൂക്കാരന്നറയും മഹാവിഭാഗ നായ കുംസാർത്തുകൾന്റെയും നിപതിൽ ഭാഷാലിമാനി കളായ കേരളീയങ്ങൾ മുദ്രയണ്ണായിൽ വച്ചുരെക്കാലം മുൻ പുത്രനെ ശാത്പത്രപ്രതിജ്ഞ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു സന്ദേശ തീംബന്നാന്' എന്നും പ്രാണാന്തിരിനാനായ അനീമാ എന്ന മുഖ്യാന്തരു കൂടാരൻ. അദ്ദേഹത്തെ ഒരു കവിയായി എന്നൊഴുംലെയുള്ള പിലക്കുള്ളാം പണ്ടു പണ്ടെ പരി ചയ്യുന്നേക്കില്ലും ആതു പബ്ലതിയിൽ അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലീഷ് എന്നും സംഭവിക്കാറുന്നേന്നു തോന്നുന്നല്ലോ. ആ സ്ഥിരത്തിന് 'ആരംഭം' എന്ന ഒരു വണ്ണധകാവൃത്തതു ഒരു അകാലക്കുമ്മന ചരായുകയാണേകിൽ അത്' അരം ചിത്മായിരിക്കുകയില്ലപ്പോ. 'ആരംഭം' കീററ്റ് എന്ന സുപ്രസിദ്ധനായ അഞ്ചുംഗങ്ങളെ മഹാകവിയുടെ ഇസ്വരാല്ല എന്ന കൂതിയുടെ കരാകരണമാക്കുന്നു. കീറ്റ് സിന്നൻ മുദ്രയുടെ കരാകരണമായ മുലകുതി വായില്ല കരാത്തവർ ഇംഗ്ലീഷുകാശ അറിയാവുന്നവർിൽ ആരംതന്നെയില്ല. പരിപാവനമായ പ്രണയത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം കരത്തവാമലക്കം പോലെ റാമക്കു കാണില്ല തന്നവാൻ ഇതിവധിക്കം പണ്ണംപൂർണ്ണമായ ഒരു ലാഡു കൂതി പ്രേക്ഷിതിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്ന പരാശരാർ തുടിയും അത് കരതിശയോഴ്ത്തിയാക്കണമാത്തല്ല. അത്തന്ത്രില്ല

കന കീറ്റിസിന്റെ കവിയശ്ച മമ്പണ്ടെ. ശ്രീമാൻ മുക്കാത്തു കമരൻ ‘ഇസബെല്ലു’യെ പല പ്രകാരത്തിൽ പല പ്രാവശ്യം വിരുദ്ധരമായി അനന്തസ്ഥാനം ചെയ്തിരുന്നു മേലായിരിക്കണം ‘ആശാക്ല’യുടെ നിമ്മിത്തി ക്ഷേത്രമിച്ചതെന്ന് അനന്തമാനിക്കവാൻ പബല സ്വാധൈയപരം കരണ്ണന്നണം; അതുമാത്രം മുലകുതിച്ചുടെ അത്യുച്ഛവും അതിരമൺനീയവുമായ ഒരു പ്രതിബിംബമായിട്ടുണ്ട് എന്നു സ്നേഹിതന്റെ കാശാനാവാദം. ‘ആശാക്ല’യെ പ്രോബലയുള്ള നായികമാർ ഭ്രമിയെ സ്വപ്നമാക്കണം. ആ പതിപ്രവതയുടെ ചരിത്രത്തെ അർഹനിമിഷമകിട്ടും അനന്തരിക്കാമെകിൽഎന്നു സ്നേഹിതൻ വരയുന്നതുവോ എല്ലാശങ്ങൾ അത്യുച്ഛിപ്പേരുള്ളയെ കിരണ്ണപരം ദ്രുതിയിലെങ്ങയുജ്ജയെയാ പന്നഗണപരം വിശം വമിക്കേണ്ടു ഹിം സ്വദുഷ്ടങ്ങൾ ജീവപ്രാണികളെ വാദനം ചെയ്യുകയെം ചെയ്യുന്നതല്ല. വാഹജടിലവും താപഭ്രാന്തിപ്പവുമായ ഒരു ലോകത്തിൽ ദേവപികമായുള്ളത് പ്രേമം കന മാത്രമാണ്; ആ പ്രേമമാക്കന്ന പാലംഴിയുടെ സൂട്ടികയവും കൂടുതലും തിരുമാലകളിൽ വായനക്കാരെ നിന്മജ്ജാനാനഞ്ചാനഞ്ചാനം ചെയ്യിച്ചു നിംതിശയമായ വിംബാവദത്തെത്തു പ്രാവിപ്പിക്കുക എന്നുള്ളതാക്കന്ന ഒരു ഗൃഹത്തിൽ പരമകാര്യങ്ങിക്കാഡായ അതുപോലെയും മഹാകവി ചെയ്യുന്ന അത്രതക്കമാം. ‘ഇസബെല്ലു’യിലെ പല ശേഖങ്ങളിലും കവിവാക്കുന്നതുകൂടെ പോലും ശോചരണങ്ങളിലും വിജോവാനഭാവവും ചാരിക്കളിലും നിരന്തരരേണ്ട

നൂതനിൽ നിന്മ മാത്രമെ സഹജയൻ² അവധുടെ
 സ്ഥാരസ്യം മുച്ചവൻ അവലാദ്വിതമാക്കുകയുള്ളൂ. അങ്ങേബാധ
 തു ഒരു ഉത്തമകാവുത്തെ പുലത്തിൽനിന്മ ധാതരാത്ര
 രസാപകഷ്ട്വം വരുത്താതെയും എത്രാറം ചില ഘട്ട
 ഞൈ!തു തിരിയിൽ നിന്മ കൊഴുത്തിയ പരതം പോലെ
 മുലത്തെക്കാർഡ് പോലും തന്നെയത്പരതോടു തുടിയും ഒ
 ഷയിൽ പ്രതിഫലിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന എൻ്റെ സ്നേഹിത
 കുറാ കവനകലാകൃഷ്ണലഭത്തു തോൻ ആദ്യം തുരന്ന്³
 അഭിനവിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ‘ആടകടിച്ച പെടിപ്പോലുവ
 കുതാ യാടിവന്നിതു നാളിൽനാളിൽ’ മുതലായ ചില
 ദംഗങ്ങൾ പുളിക്കാർഗമകാരികളായി പരിശാമിച്ചിട്ട്
 ബണ്ണമുട്ടിയും പ്രസ്താവിക്കുംതാൻ⁴ അതുകൊ തുടി
 ‘അതശ്ശുകല’⁵ മലയാളത്തിലെ അത്യുന്നിക്കശാമാ കാവ്യ
 ഞൈടുടെ ഇടക്കിൽ അഭിലഷണിക്കമായ ഒരു സ്ഥാനത്തി
 ന് അവകാശമുണ്ടാക്കുതിനു സംശയമില്ല. ശ്രീമാ
 സ്വന്ന കുമാരൻ⁶ ഇന്തിയും അരോകം കാവ്യഞ്ചേരി എ
 ഷാദേവിയെ അച്ചിക്കുവാടിവരച്ചു എന്നുള്ള പ്രാത്മ
 നയേം തുടി 100 അവതാരിക ഇവിടെ അവസാനി
 പ്രിച്ചകൊള്ളുന്നു.

കന്ത്രാകമാരി,
 22—9—'02

ഉച്ചുർ ഏസ് പരമേശപരഞ്ഞർ.

മിവവർ.

ജോൺ കീറർസ് (John Keats) എന്ന പ്രസിലും അതംദ്രോധകവി ഉണ്ടാക്കിയ ഇസബെല്ല (Isabella or the Pot of Basil) എന്ന കാവ്യത്തിന്റെ ഒരു സ്വത്താൽ വിശാഷണമാണിത്. മുലഗ്രന്ഥകത്താവായ,

ജോൺ കീറർസ്

കു നിംബുക്കുഡിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ലണ്ടൻ പട്ടണത്തിൽ 1795 കള്ളംവർമ്മംസം 29-ാം ജനിച്ചു; തന്റെ ഇരുപത്താറാം വയസ്സിൽ ക്ഷയരോഗത്താൽ മരിക്കുയും ചെയ്തു.

തന്റെ അർത്ഥാർ മരിക്കുമ്പോൾ ജോൺനീന്' കുപതു വയസ്സു മാത്രമേ പ്രായമുണ്ടായിരുന്നാണെങ്കിൽ. രണ്ട് കൊല്ലും കഴിഞ്ഞത്തിനു ശേഷം തന്റെ സഹോദരനോട് തുടി കൂടി സ്ഥിരിൽ ചേര്സ് പറിച്ചു. നാഡു കൊല്ലുമെ അവിടെ പറിച്ചിരുന്നാണെങ്കിൽ. അതു വിശ്വാസയത്തിൽ വെച്ചു ജോൺ നു ലഭിച്ച വലിയെരാങ്ങ റോച്ചും യോഗ്യനായ ഒരു സൈനികനും മിത്രനും സന്ദേശാദിച്ചുവെന്നാണുതായിരുന്നു. തന്റെ മരിക്കുമ്പോൾ പുത്രനായിരുന്ന ചാർൾസ് കേണ്ടഡൻ ക്ലാർക്ക് (Charles Cowden Clarke) എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് മിത്രനായിരുന്നു, കാവ്യംചന്ദ്രത്തിൽ ജോൺനീനു സ്വതഃ സിലുമായി ഉണ്ടായിരുന്ന വംസനയെ അപ്പും തട്ടിയ സന്തതിയത്.

സ്കൂൾ വിട്ടശേഷം അദ്ദേഹം ഒരു വൈദ്യർഗ്ഗ കീഴിൽ ചികിത്സ പരിശീലിച്ചു തുടങ്ങി. ഒരു വൈദ്യനായിത്തീരുത്തിൽ നമ്മുടെ ചരിത്രനായകനു വലിയഞ്ചിറ്റം മുഴുവൻ ഉണ്ടായിരുന്നിരപ്പിനുള്ളിട്ട്; എന്നിങ്ങനും ധൂരം അദ്ദേഹം വൈദ്യരാജും വളരെ ഉസാമിച്ചു പറിക്കുകയും അതിൽ സാമാന്യം വിഭാഗത്തിൽ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ തന്റെ സ്വത്തഃസിഖമായ വാസന, സാമിത്രധരിശീലത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ബോധുമായിരുന്നതിനാൽ, തന്റെ ഉസാമം അധികവും ആ വഴിയിലേക്കു തിരിഞ്ഞു.. അങ്ങിനൊക്കാണ വൈദ്യപരിക്ഷ ഒരു യഥാത്മത്തിൽ ഒരു വൈദ്യർഗ്ഗം വഹിച്ചുവെങ്കിലും ലണ്ടൻ നാഗരത്തിൽ വോയി പാപ്പാക്കിയതോ അംഗീക്ഷിച്ചുവെച്ചു തന്റെ പഴയ സ്നേഹിതനെ വീണ്ടും കണ്ടെഴുതി; രണ്ട് പേരും മുടി പലപ സാമിത്രഗൗണ്ടിള്ളും, വിശ്രജിച്ചു പരുക്കാവുങ്ങളും വാഴിച്ചു സമയം പോകി.

അതു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇം ആവാവ്, ലീ. ഹംഗർ (Leigh Hunt) എന്ന ഒരു കവിയുമായി സ്നേഹമാക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഫ്രോതസാമഹനത്താൽ കാവുന്നിംജനത്തിൽ ഉള്ളമിക്കകയും ചെയ്തു.

കീറാസിന്റെ കാവുങ്ങളിൽ ചില ദോഷം ഭാഗമുണ്ട് ഉണ്ടായിരുന്നു. അവയെ പരിഹരിച്ചുപോൾ അദ്ദേഹത്തിനോ ഇടവരാത്രിയെന്നു കുറഞ്ഞു മണ്ഡിനെ ചായിയെന്നു കരാറു പറഞ്ഞിരുന്നത് അതിന്റെ അ

തമം, ഹണ്ട് തന്റെ സ്കൂളിൽതന്റെ കാല്യങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രോഫസറുകളെ അപ്പുപ്പോൾ ചുണ്ടിക്കാണിക്കാതെ അവരെ കൊണ്ടാടുകയും അഞ്ചിറാ അദ്ദേഹത്തെ കാല്യരചനയ്ക്കു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു പ്രോഫസറുകളാണ് അത് എന്തിനന്നയായിരുന്നാലും കീറ്റ്‌സിനാ ലോകത്തിൽ ഒരു കവിയായി ഗണിപ്പും നീ ഇടവരയത്തിയതു ഹണ്ടിന്റെ സ്കൂളിലും പ്രോഫസാഹനമാണെന്നുജുതിനാ സംശയമില്ല.

1818-ൽ കീറ്റ്‌സ് “എൻഡമിക്സിയാൻ” എന്ന കാല്യ ഉണ്ടാക്കി വരംപും ചെയ്തു അതിനു ചീഴ്ച കുറഞ്ഞപും ഉണ്ടാനു സമ്മതിക്കപ്പെട്ടുട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിലും വിശിഷ്ടമായണംഗങ്ങളെ കൈതിരുട്ടി കളിച്ചു വെച്ചു കൊണ്ടു നിന്ത്യന്നാരായ ചീഴ്ച വിഭാഗങ്ങാർ ആ കാല്യത്തെ വണ്ണിച്ചു വിമർശിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷിൽ അനും ഇന്നും ജാതിവിഭാഗിക്കിണ്ടുനാജുതു ഭോംഗാങ്കർ, കഹാൻ വഴക്കു ധാരാളം ഉണ്ടാനുജുതു ഭോംഗ് അഭ്യന്തരത്തെ കക്ഷിവഴക്കിൽ പെട്ടവർ ഇന്നുജും വരുപ്പാലെ അനുരോധിച്ചുവരികളും വിശാലമുഖയന്നാരം അപ്പാതിരുന്ന തിനാം, ആ വഴക്ക് അനും സാഹിത്യത്തെത്തുട്ടി ബാധിച്ചിരുന്നവനും കീറ്റ്‌സിന്റെ കാല്യത്തെ അല്ലെങ്കിൽ കിന്നമായി വണ്ണാവിമർശനം ചെയ്യാൻ അതായിരുന്നു കാരണമെന്നും കാരണം. തന്റെ കാല്യങ്ങളെ അഭ്യന്തരത്തെ വിമർശ�ന്നാർ കിന്നമായി ആക്രോഷിപ്പിക്കുകയും പ്രോഫസാഹനവും പത്രികയും വെയ്ക്കി, മുണ്ടാഗ

അക്കെള്ള കളിച്ചവെച്ചു കവിയെ ഭാഗിക്കുകയും ചെയ്തിരാം ഘുണാധ മനോഹരമയാണെ കവിച്ചടങ്ങുന്നതു അനുഭവത്തു ചുരക്കിക്കുംതുതെന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടും രിക്കുന്നു. അതു വിശ്വാസത്തെന്നതാടിനുമാനമാക്കി “ബൈ റാഫ്” മുതലായ ചില പ്രസിദ്ധകവികൾ ചില പാട്ടുകൾ എഴുതി പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്

കീററുസ് മേല്പറത്തെ കാവ്യം പരസ്യം ചെയ്തി നീറം ശ്രേഷ്ഠം കംത്തനടയായി സ്കൗട്ട് ഫിംബാടിലെക്കു സാംഖ്യരിച്ച. ഇന്നുംതു തന്നെ രാജയക്ഷ്മാവിനു അനുത്തല മായ പ്രകൃതിയോട്ടുടരിയ കീററുസിന്റെ ശരീരം സാംഖ്യരംകൊണ്ടു കുറിഞ്ഞിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനും ശ്രാംകരണം സകോഡൈസംബന്ധമായ അസ്പരാസ്യം അതുംബിച്ചു. മട തനിവന്നപ്പോൾ ക്ഷയരോഗം ബാധിച്ച ഒരു സദ്ധോദന നെ തുട്ടുംഖിക്കുണ്ടിയും വന്നു. അതിലിടക്കു മാറ്റി ബ്രൗൺ (Fanny Brown) എന്ന പേരായ ഒരു തങ്ങൻി യിൽ പ്രണയം ജാഗിക്കുകയും തരവള്ളെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ എപ്പുറാടകൾ ചെയ്യും ചെയ്തിരുന്നു. പക്ഷേ ത നീറം പ്രിയതമയെപ്പറ്റിയിരുള്ള ഒക്കയും തന്നീറ വെച്ചു തതിനെപ്പറ്റിയിരുള്ള അതശക്കയും ഭസ്പഭാവികളുായ വിഹ ശക്കനാടുടെ പരിധാസവും ഒക്കെടുടി തന്നീറ അതോ ശ്രീതൈയയും ശാശ്വതിയെയും ക്ഷയിപ്പിച്ചു. അതു നിലയിലും അദ്ദേഹം കാവ്യരചനയിൽ പരിനുമിച്ചുകൊണ്ടു ഇരുന്നു. പലെ കുവർണ്ണങ്ങളിലും ഉണ്ടാക്കി പരസ്യം ചെയ്തു.

തന്റെ കാവുങ്ങളെ അനുവരെ വണ്ണുന്ന വിന്ത
നം ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്ന “എഡിൻബർഗ് റിപ്പു” എന്ന
പത്രഗ്രന്ഥത്തിനും, കീറ്റ് സിന്റർ “ഹൈപ്പോറിയൻ്റ്”
എന്ന കാവുന്നുന്ന ഗൃതിക്കാതിരിപ്പാൻ നിപുണതയിൽനാം
യില്ല. പാശ്ച അതു പ്രശ്നസേ വഴിരെ വഴക്കിപ്പോയെന്നു
പറയുണ്ടാക്കുള്ളിൽ. അതു വരുമ്പും ചെയ്യേംപോക്ക്, കീറ്റ്
സീ തന്റെ ചരമശയ്യയിൽ കിടക്കുന്നതിനും.

ജോൺ കീറ്റ് സീ, റോം നഗരത്തിൽ വെച്ച്, ത
നും സഹോദരബുദ്ധിയോട് തുടി ഇരുപ്പിച്ച പോന്ന
ജോസഫ് സവേൻ (Joseph Severn) എന്ന പ്രാണ
ഒസ്സുവിതന്റെ കൈയ്യിൽ കിടന്ന് 1821-00 കൊല്ലു
പറിഞ്ഞുവരിമാസം 26-ാംനു ഇമലേംക വാസം വെ
ടിന്തു.

ആ നഗരത്തിലെ അതി മനോഹരമായ കുട്ടാ
ടന്നും പാളിയിലായിരുന്ന കീറ്റ് സിന്റർ, ശവം
സംസ്കരിച്ചിരുന്നതോ. ആ പാളിയിൽത്തന്നെന്ന കുറെ മാ
സങ്കൾ കഴിഞ്ഞ ശേഷം ഷൈല്പി (Shelley) എന്ന മ
രാജൈ ആംഗ്രേയകവിയുടെ ശവവും സംസ്കരിക്കണം
വന്നിരുന്നു.

റോമിലെ ബോക്കാക്കേച്ചിയോ (Boccaccio) എന്ന
വോക്കുപ്പസിദ്ധനായ സാഹിത്യകാരൻ നിംഖിച്ച “ബൈ
ക്കാമറിൻ്” എന്ന കമാബലിയിലെ “തുജസിമ്പട്ടി” എ
നു കൂടുതൽ ഏടിന്നധനാമാക്കിയാണ് കീറ്റ് സീ, “അ
സുബാല്പ്” എന്ന ഇങ്ങ കാവും നിംഖിച്ചത്.

ആ കമ്മറിൽ കീറ്റോസ് ചില ഭേദഗതികൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട് കീറ്റോസിന്റെ കാലാവധിയിൽ വിവരിച്ചതുപോലെയുള്ളൂ

കിട്ടാൻസാരം

ഖുണ്ടിന് യായംബന് :— ഫോളോറൻസ് ഗാഗറന്റിൽ ദാഖ സരോദരമാരണം അനുഭവിക്കുന്നു. അവരുടെ കൂടുവടക്കാരായിരിക്കുന്നു. പിതൃസ്പതനായും സപ്രതിസന്ധാർമ്മായും അവക്കിയാരംജും ധനമുണ്ടായി. കരിനാമാങ്ങം ലിത്രയമാങ്ങം ഉപായികളും വശവക്കമരംകും ആയിരുന്നതിനാൽ തന്മ കിട്ടുന്നശാക്ക മറുള്ളിവരെ തോല്ലായും ഉപദ്രവിച്ചും പണം സന്ധാരിക്കുകയും അവരുടെ ധനത്തെ തത്തന്നെ തന്മുള്ള ഒരു അധികിഷ്ടം പോരാട്ടവരെയായി ആരാധിച്ചപോരിക്കയും ചെയ്തു. അവക്കി ഇസബെല്ലപ്പ എന്നപേരായി കൈ സഹേഡി തരിയിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. സുന്ദരിയും സാധുശ്വിലയും ഗീഥ്യാളകയും ലോകജന്മാവം അശേഷം ഇല്ലാതിരുന്നവളും ആയും കൊറുകയെ, സ്ഥാനമാനങ്ങളും ബഹുമാനവദ്ധികയും ഉള്ളിവല്ല ധനവാനം വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുക്കുന്നുമെന്ന് അവരുടെ അരുത്രുചിത്തം കൊണ്ടിരിക്കും. എന്നാൽ അവക്കിടെ വൃഥപരകാഞ്ഞങ്ങൾ മേലണ്ടപ്പണം ചെയ്തു കൊണ്ടു ലേറ്ററൻസും എന്ന പേരായി കൈ യുവാവ് അവക്കിടെ കുനിച്ചു പാക്കുന്നതുണ്ടായിരിക്കും. കുറേ റീട്ടിൽത്ത് നേര പാക്കുകയും പിവസംതോദ്ദും തമ്മിൽ കാണുകയും ചെയ്യുന്നു പോന്നതിനാൽ ഇസബെല്ലപ്പയും ലോറൻസും തമ്മിൽ പ്രണയക്കന്നതിനും സംഗതി വന്നു. അവരുടെ

നീ കുലം അന്നരാഗവാശത്താൽ നാഡിപരാഖി ദാമാന ദം അരവിച്ചുകഴിച്ചു. രഹസ്യമായി അവർ തമിൽ കണ്ണമട്ടാറുള്ളതിനാ ഒട്ടവിൽ സദ്ധാരണമാർ അംഗത്വത്തു വശാകയും തങ്ങളുടെ ഭൂത്യായ നരാം കാണിച്ചു അല്ല വിധിയം ധിക്കാരന്തെ സഹിക്കാൻ കഴിയാതെ അവരു കൊലപ്പെട്ടുതേതാമെന്നതനെ അവർ തീച്ചപ്പെട്ടുതുകയും ചെയ്തു. അതിനാ കൈ ദിവസം രാവിലെ അവർ ലോറൻസോവിനു ദായംട്ടിനു പോവാൻ ക്ഷണിച്ചു. അതിനായി കതിംഫേറിപ്പോക്കുപാർ കൈ കാട്ടിൽപ്പു തി. അവിടെവെച്ചു അവനു വെട്ടിക്കൊന്നു മറവുചെയ്തു, ബുദ്ധപ്പെട്ട വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പുംയി. കൂടുവട അതു വശ്രത നായി ലോറൻസോവിനു അടിനിത്യമായി കൈ കൂറരാജുത്തത്' ദായക്കേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നവെന്നു ചാരകയും ഇസബല്ലു അതു വിശ്രസിക്കയും ചെയ്തു.

തന്റെ കാടുകൾ വന്ന കാണാതിന്നതിനാൽ അവർ വളരെ വ്യസനിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവെക്കില്ലോ, അവൻ സദ്ധാരം കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിവന്നു കാണുന്നുള്ള അവസ്ഥയെ അവർ ക്ഷമയോട്ടുടി കാത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇങ്ങിനാ ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. അവനു സംഭവിച്ച അവത്തിന്റെ യമാത്മാമിതി ഉംഗിപ്പാൻകൂടി അരശേഷം കാരണമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ അവർ അവ വൊയ്ക്കുന്ന പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും കൈ ദിവസം രാത്രി നിദ്രയിൽ അവളുടെ മുഖംകു ലോറൻസോവിന്റെ പ്രതം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകയും താഴിക്കു സംഭവിച്ചു അത്രും

മിതക്കത അവക്കു അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. തന്നെ എ ദാനാക്കാൻ കൊലപ്പെട്ടതിനുതന്നും ശവം എവി ചെയാൻ 'കഴിച്ചുരുടിയതെന്നും ഫ്രേതം അവക്കോട് പറ യുകയും, ആ സ്ഥലത്തുചെന്ന, തന്നെ ആശപസിപ്പി കാൻ ഒരു തു തുളി കണ്ണനീർ അവിടെ പൊഴിക്കുന്നുമെന്ന താപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. വിനാദിപസം രാവി ലെ ഇസബെല്ല വിശ്വാസ്യായ ഒരു മുഖഭാസിനെയും തുട്ടി അവിടെചെന്ന, ശവക്കച്ചി കണ്ണറിഞ്ഞു, ഒരു വാ കത്തികൊണ്ട് അവർക്കഴിമാന്തി ശവം കണ്ണത്തി. അര തിരാ അദ്ദൈനതന്നെ എടുപ്പുന്ന സാധിക്കായും തല വെട്ടിനെയടത്തു രഹസ്യമായി വീട്ടിലെക്കു കൊണ്ടു ഹോയി. തന്റെ കാര്യക്കന്നർ ശിംഗ്സ് അവർക്കു കണ്ണനീ രു കൊണ്ടു കൂട്ടകി, ഒരു ഉറുമാലിൽപ്പെടാതിന്തു വിശേ ഷമായ സുഗന്ധദ്വും തളിച്ചു ഒരു ചുമ്പടിയിൽപ്പെട്ടു മണ്ണിട്ടും അതിനേൽക്കു ഒരു തുളിസിച്ചടി നട്ടു, അതി നൊ കണ്ണനീർകൊണ്ടു തന്നെ നാമ്പുവള്ളിപ്പുന്നു. അദ്ദൈന മാസ്ത്രാംഗം വള്ളമായും കണ്ണനീർ വെള്ളിമാ യും കിട്ടുകകൊണ്ടു ആ തുളിസിച്ചടി അസംധാരണ മായ പുള്ളിയുള്ളതായി തശ്ശൂതുടങ്ങി.

ചുറുമുള്ള സപ്പുത്തെയും വിസുരിച്ചുകൊണ്ടും യാ തൊന്തിലും യാതൊക്കു തുള്ളുയും കാണിക്കാതെയും ചുച്ച ക്രിയിൽ കണ്ണനീർ വാള്ളുകൊണ്ടു അതിനെ വിട്ടുവിറി യാതെ ഇതനു ദിവിച്ചു ഇസബെല്ല, ലോകത്തിനു നാളു മുഖ്യമായ ചുറി കൂപ്പുവരമായിത്തീന്തി. താഴെ അദ്ദൈന

ആ തുളസിച്ചടിയിൽ പ്രസന്നമായ ലാളിനം കാണിക്കണ്ടിരൻ അത്മമന്താബന്ധനിപാൻ ഉൽ ക്കണ്ണയണ്ടം സദോദരനാർ കൈ ദിവസം തന്ത്യംനോാ കീ ചട്ടികട്ടക്കാണ്ടവോയി ഉടച്ചപോകി. അതിൽ ക ണ്ട മഹാശ്ശരിറ്റ്, ജിള്ളിച്ചക്കണ്ടകിയനാവകിലും അതേ ലോറംസോവിന്റെതാബന്ധന അവക്കൊ ഉടനെ മാസ്സിലായി. അതു കണ്ട ദയപ്പെട്ടു, രണ്ടവേക്കം റംജ്യും വിട്ട് എവിടെങ്കോ കാടിപ്പോയി. തന്റെ സ്വർഗപദവം നിക്ഷേപിച്ച പൂര്ണടി ഇങ്ങിനെ നാമ്മായതിനാൽ ഇന്ന് ബൈലു കിന്നമായ സകടത്തിൽപ്പെട്ടു, അതു പൂര്ണടിക്കു യി നിലവിളിച്ച നടന്നക്കാണ്ട മരിച്ചപോയി.

ഇതാണു കമയുടെ ചുരുക്കം. ദിവപവർഖവസ്തിയാ യ ഇം കമയുടെ ഒട്ടവിലവത്തെ ഭാഗത്തോടു തൊന്തു ചി ല ചാംഡിപ്പും തുടക്കിച്ചേരുത്തു വായനക്കാർ കണ്ടരിഞ്ഞു കൊള്ളുമല്ലോ. ഇങ്ങിനൊ ചെങ്കുതിൽ കാപ്പുദേശ്വരകമാ വസാനത്തിനാണുകേണ്ടനു ചമൽക്കാരത്തിനു വല്ല വിധത്തിലും ഒംഗംവന്നിട്ടുണ്ടകിൽ, തൊന്തു അതു മല യംഖിക്കുംയ, എന്നല്ല ഇന്ത്രകാരായ വായനക്കാരുടെ മാഃസമിതിയ ഉംഗിച്ചുചെങ്കുതാബന്ധന മാത്രമേ എ നിക്ക സമാധാനം ഹരവാൻഒളി. എന്നും പരിഞ്ഞാ യിൽ മുലകാവുത്തിലെ റംഗത്തിനു ഒംഗംവന്നിട്ടില്ലെ നും, ഇന്നുതെ സാമ്പിതുകാരകനുബിൽ പ്രമമസ്താ നതെതു അംഗിക്കനു വിദ്പാനം മഹാകവിയും ആയ എ നും സ്നേഹിതനു തുമിനാൽ ഉള്ളൂറ ഫ്ലുസ് പരമേശ ര

ഇർ എം.എ;ബി എൽ, അഡിലു, റയപ്പുട്ട് കാണന്നതിൽ
എനിക്ക ധാരാളം മനസ്സുമാധാരങ്ങൾ

അവശ്യമാണെന്ന ഗാനം ഭാഗങ്ങളും കണ്ണാൻ നേരെ ‘പരിശാശചജീവിക്കും. അതോ എന്തെ
നായാണെ ചെയ്യുതെന്ന കാണിക്കാൻ ഉദാഹരണം പറയാം.

He might not in house, field or garden stir,
But her full shape would all his seeing fill.
ഇതിനെ,

വീടിലോപാടത്തിലെങ്ങാണൊലാലുംസാർ

തോട്ടത്തിലോറടന്തിട്ടേന്നും

കാണാനിക്കുംപോം മെക്കുറ്റിതന്നുടെ

ചേണാന്നാരുപംനിരഞ്ഞതോന്നും.

എന്ന തജ്ജമചെയ്യിരിക്കും. പദം പ്രതിംബിംബാം
ചെയ്യുന്നതു ഒച്ചിപ്പുമായിരിക്കുംപോതോന്നുംയാണു
ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നു

വലിയ കോയിത്തന്നുംനും ‘മോനാടോന്തു വ
ഈൻ’ എന്നാണിക്കായ ദ്രോക്കത്തിലും മറും കാണാനു
പരിശാശരിതിക്കെ അനുകരിച്ച ചിപ ഭാഗങ്ങൾ കവി
പുരഖരെത്ത പ്രാവ്യാഹിച്ച പരാവത്തനംചെങ്ങുണ്ടിവ
നിരിക്കും.

So said, his erewhile timid lips grew bold,
And poesied with hers in dewy rime.

ഇതിൽ ഒന്നാമത്തെ പാഠം തന്നേരെ പരിശാശ
ചെയ്യുമെന്നു വന്നാണും, രണ്ടാമത്തെത്തിനു പദംപ്രതി

പരിശാശകചയ്യാൽ, വിശദമിച്ചും, poised എന്ന പദത്തിനു മലയാളത്തിലേം സംസ്കൃതത്തിലെ ഉള്ള ഒരു പണ്ടിയംതെടിപ്പിടിച്ച് വകരംവെച്ചാൽ ഉള്ള ഫലം എന്തായിരിക്കുമെന്ന സഹായകാക്ക് ഉംഗിഞ്ചുമല്ലോ. തൊൻ ഇം പാദങ്ങൾ ഇങ്ങിനെയാംബന്ന് ഭാഷയിൽ അതുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്

ഇത്യംപരാന്തവിംമിച്ചുശേഷംതന്ന
മഗ്ഗോദാധനങ്ങളുംഡൈയന്ത്രമാൻഡ;
ബബ്പാത്മാലകാരസമിഗ്രമായിട്ട്
ശ്രദ്ധപദാവലിചചത്തുതീത്ത
നംഡ്യപംഡിനെട സംയോഗംദ്രോകമാ—
അംലോചനാമുതമാകംപോലെ
ലാലസൻതനാടെ ദോഷാധനങ്ങളും—
ബാലനോഷ്യാധനങ്ങളോടായ്
സമേഴ്ചിച്ച.

ഇംഗ്ലീഷിലെ രണ്ട് വരികൾ മലയാളത്തിൽ എട്ടി തച്ചിപ്പാനും വരികളിൽ പരവത്തനംചെയ്യേണ്ടിവ നാനു വലിയ സംഹസ്മാധിപ്പോരയൻ തൊന്നുന്നണിക്കിൽ, അതിനു കാരണത്തും, കന്നാമതു രണ്ടുംശകളിലും ത മില്ലിച്ച പ്രത്യാസവും, രണ്ടാമതീ, അസാധാരണ സംസ്കൃതവകം വല്ല ദിക്കിൽനിന്നും ബലാർക്കാരേനു വലിച്ചിച്ചുകൊണ്ടവനു കത്തിച്ചെല്ലത്തി സ്ഥിഷ്ടതവക അതാൻ എറ്റവിക്കുള്ള വൈമനസ്ത്രവും, മനസ്സിലെംയാംഘം അതിനുള്ള അപ്രാപ്തിയും അഖണ്ടതയും അതുകൊണ്ടവനു

വിചാരിച്ച വായനക്കാർ കൂമിക്കുക്കുന്ന വിസ്പൃഷ്ടിക്കുന്നു. മലയാളികൾക്ക് തച്ചിക്കാത്തതും മലയാളിക്കേണ്ട പറയുന്ന കമ്മയിൽ അന്വാവശ്യമായതും ആയ രോഗങ്ങൾക്കു വിട്ടിപ്പിക്കുന്നു. ചില ഉപമകളിൽ അത്മംന്തരന്നുംസങ്ഗം സ്വന്നതമായി ചേത്തിട്ടുണ്ട് മുലഗ്രന്നം വായിച്ചിട്ടുള്ളവക്ക് അവരെന്നാക്കുന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നതാണ്.

ഈ കാവൃത്തത പഴയഗംമാർത്തിയിൽ രചിച്ചതു സംസ്കൃത മുത്തപ്പക്കവംതികളും പണ്ഡിതന്മാർക്ക് റസിക്കമോ എന്നറിയുന്നു. ഇതിലെ കമാപസ്തവിനു പററിയതു മജ്ജരിപ്പുതമാണെന്നാണ്. എന്നിക്കു തോന്തിയതോ രോഗ കഴിയുന്നതു ലളിതമാക്കവാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പണ്ട് ബഹുംണിങ്ങ് എന്ന അരംഭദ്വയകവി ഉണ്ടാക്കിയ ‘സൗർയശ്ലോ’ എന്ന കാവൃത്തിന്റെ അത്മം എല്ലാവക്കം സ്വഗമമായിരുന്നു. കരിക്കൽ കയ പ്രി രോഗംബാധിച്ച കിടപ്പിലാകയും ദീനം കരം ദേഹമായതിൽപ്പിനെ, അദ്ദേഹം ‘സൗർയശ്ലോ’. വായിച്ചു തുടങ്ങുകയുംചെയ്തു. അതിന്റെ അത്മം തനിക്കു അംഗീഖായി മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലെന്നു. കണ്ണപ്പും, സുവക്ഷേഖനി മിത്തം തന്റെ ബുദ്ധിശക്തിക്കു ഹാനിവാന്നപോകിരിക്കുന്നും എന്നും ദയപ്പെട്ടു അനുന്നിമിത്തം ദീനം.. പിണ്ടം അധികമായി. ധാര്മ്മം വന്ന വിവരം, അറിഞ്ഞപ്പും അതു കാവൃത്തിന്റെ അത്മം തനിക്കുമനസ്സിലായിട്ടിന്ത്യും നാം അതുമനസ്സിലാക്കുന്നതു വായനക്കാരെക്കു ബുദ്ധി ശാഖാക്കുടെ രോഗമല്ലെന്നും പറഞ്ഞു രോഗിക്കയും സമാ-

യാഥപ്പെട്ടതി. അവു പല സ്വാര്ഥമാര്ക്കന്തയും അഭി പ്രായവും അതുതന്നെന്നായിരുന്നാവെന്ന കണ്ണതിനാൽ ചിലർ അതിനൊപ്പുറി ഒട്ടവിൽ കവിയോട്ടതന്നെചോ ദിച്ച്. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഇന്തിനാ മറുപടിപരിഞ്ഞു:— “അതു കാവും എഴുതിയാപ്പെട്ടിരി, അതിനീരു അത്മം റണ്ടുചേക്ക് സുഗമമായിരുന്നു:—എനിക്കും ദൈവത്തിനും. ഇപ്പോൾ കരാർക്കു മാറ്റുമേ അരാഞ്ഞത്തുള്ളൂ; അതു ഒരു പത്തിനാണു”

അതുപോലെ ഈ.കാവുത്തിനീരു അത്മവും എന്നാണെന്നു ചോദിച്ചുത്ത് അതു “ദൈവത്തിനാറിയം” എന്ന ഉത്തരം പറയാൻ ഇടവരങ്ങതെന്നു വിചാരിച്ച ലാഡ് കഴിയുന്നതു ലളിതമാക്കബാനും സാധിക്കേണ്ടതോളം, സാധാരണ നടപ്പും വാക്കുകൾ തൃശ്യം ഉപയോഗിപ്പുനും ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കെരള-പല്ലകാവുരചനയിൽ അധികം പരിഗുമാ ചുക്കണ്ടിരിപ്പുനു അവാതാരികയിൽ എന്നീരു സ്നേഹി തന്റെ പരിഞ്ഞത്തു പരമാത്മമാണ് ചെറുപ്പകാലത്തു ചില ല ദ്രോക്കണ്ണുള്ളം മറ്റും ഉണ്ടാക്കി പത്രങ്ങളിലും പത്ര സ്ഥിരങ്ങളിലും പരസ്യം ചെള്ളിയെന്നു. അവയിൽ ചിലതു കണ്ണിട്ടായിരിക്കുന്നും, സാമ്പത്തുചരിത്രത്തിനുംനാണ് തനിനായി പരിഗുമിച്ചുകൊണ്ട് കണ്ണുംതുനും നടക്കുന്ന പരമേശപരയും അവർക്കും എനിക്കുപല്ലകാവുരചനയിൽ വാസനയുണ്ടെന്നു മനസ്സിലുംകുണ്ടു. എതായാലും ടാഗോർ മഹാക്വിലെ അനുകരിച്ചുകൊണ്ടുമറ്റും പ്രൗഢ്യമായ

പുതിയ കവിതാ മുദ്രകൾ കണ്ണിക്കുന്ന മഹാകവികൾ
ചൊല്ലിയാട്ടന് ഭാഷാസാമിത്രരംഗത്തിൽ ചെറുപ്പ്
തതിലെങ്ങാൻ അല്ലെസ്റ്റിച്ച ചടങ്ങകളിൽ കൊണ്ട് നേരം
പുലന്നതുടങ്ങിയ ഈ കാലത്തു തിരന്നീക്കി പുരപ്പേട്ട
വൻ എന്നിക്കു വളരെ അഭ്യർത്ഥിച്ചും ഉണ്ടായിരുന്നു. പര
മേശപരമ്പര അവർക്കളുണ്ട്. എൻ്റെ പുരഞ്ഞ തടി, “ത
രക്ഷടിപ്പും, ഇരങ്ങിക്കൊള്ളും” എന്ന പറഞ്ഞേ, എന്നു
പ്രാത്യാധിപ്പിച്ചതെന്ന വായനക്കാർ മനസ്സിലാക്കി
യിരിക്കുമല്ലോ. ഇതു പുരത്തിനുകൊണ്ട് കൊള്ളില്ലെന്ന ക
ണ്ണക്കിൽ ഉടനെ കീറി ചവറുകൊട്ടയിൽ ഇട്ടുകൊണ്ട്
മെന്നും വിവരം ആശ്രോട്ടം പറയുന്നതെന്നും അദ്ദേഹത്തോ
ട എന്നു മന്ത്രി അപേക്ഷിച്ചതുണ്ട്.

ആ നിലയിൽ ഈ ലഘുകാവുത്തെ ഇങ്ങിനെ സം
മിത്രരംഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടുന്ന
പ്രാത്യാധനം തരികയും എന്നിക്കു തുതക്കത്തുക്കു അവ
കാണുന്ന വരത്തക്കനിലയിൽ ഒരു അവതാരിക എഴുതുക
യും ചെങ്കു എൻ്റെ സ്നേഹിതൻ ശ്രീമാൻ ഉഴുള്ളു
എല്ലും. പരമേശപരമ്പര അവർക്കേണ്ട എന്നിക്കുള്ള അര
കൈതവമായ തുതജ്ഞത്തെ ഇവിടെ രേഖപ്പെട്ടതി
ക്കൊള്ളുന്നു.

ഇതിൽ കാണുന്ന ചിത്രം വരച്ചതുന്നതു, തലയ്ക്കു
രിക്കാറുന്ന ഇപ്പോൾ ബീഹാർ സംസ്ഥാനത്തിൽ വൃ
സാനഗരത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട കൂഷിപിള്ളാലായത്തിൽ
ചിത്രമെഴുത്തുന്ന സംഖ്യമായ വലിയ ഒരു ഉള്ളാസത്തി

ପିରିକଣ୍ଣ ମାତ୍ରଙ୍କଂ ଅନୁଯ ଏହିଗଠିର ଫ୍ଲୋଡିଟିଙ୍ ଶ୍ରୀ
ମାନ୍ ପାନାଙ୍ଗାନ୍ ନାରାୟଣାନ୍ ଅନୁଳେଁ. ଚିତ୍ରମେଳ
ତ୍ରୁଟ୍ସଂବସ୍ୟମାଯ ଚିତ୍ର କିତନ୍ତିନ୍ଦ୍ରିକ୍ଷକରୁ ସମ୍ବାଦିକଙ୍କ
ଯୁବା ପଢ଼େ ହୁନ୍ତୁଯିଲେ ପଲେଯୋଗ୍ରହାତରେତ୍ୟୁବା ମ
ମାରାଜାକଣମାତରେତ୍ୟୁବା ପ୍ରଶଂସନ ପାରୁମାକଯୁବା ଚେ
ଜୁ କି ବିଶେଷେ ଉପାଳାନ୍ ଅବ୍ରଦ୍ଧିତାମାତରେତ୍ୟୁବା
ହୁଏ ଚିତ୍ରମାତରର ଅବ୍ରଦ୍ଧିତାମାତରେତ୍ୟୁବା ହୁଏ ଚେ
ଦୃଷ୍ଟିକରେତତ ହୁଏ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷିତାମାତରେତ୍ୟୁବା ହୁଏ ଚେ
ଶୁତନାତିକାମାତରେତ୍ୟୁବା ମଂଶାଲୋକିତାମାତରେତ୍ୟୁବା କଟାଗିଯିବା କୋଣିକୋଣ
କ୍ରି ଶାବର୍ମାପ୍ରବନ୍ଧକଣମାତରେତ୍ୟୁବା ତାନ୍ ପାଶର ବାନିଗାଂ
ପାରୁଯାନା.

ତଲଭ୍ୟୋରି
28—5—27. }

ଦୃଶ୍ୟାତ୍ମକ କମନର.

ഡാമകരംകൊണ്ട് പുച്ചട്ടി ചുറിത്തൻ
കോമളപ്പുരുവം താഴ്വിക്കൊണ്ട്
കൗതുകമാസ്യത്തിൽ വിന്നടിത്തായതിൽ
സന്ത്പണ്ണാപ്പ് മരിച്ചരിച്ചും,

ആര്യശാസ്ത്രം

(ഗംഗ)

ആര്യശാകല വരം സൗന്ദര്യസമ്പത്തം

ആര്യയിളിയും ഘൃണ ചെവതൽ;

അരക്കന്നു ദേവിയിൽ വാരം ലഡിച്ചുായ
ക്ഷതനായോത്തിന്നവൻ ലാലസനം.

4

എക സദനത്തിൽ തത്തെന വസിക്കില്ലും
ശോകംത്തരാണവർ മോഹാത്തരം.

ഉള്ളാനിരിജനേബാൾ കനിച്ചിക്കെനകിൽ
ശഞ്ചമാമാനദമെത്രമാത്രം

8

എന്നവരോത്തിട്ടം, എന്നല്ല വീംബാനിൽ
തത്തെന കിടന്നിട്ടിരിയ്ക്കും നേരം

അരപ്പുാന്ത്രം കാണം കിനാവിപ്പുണന്നിട്ട്
നന്നകരെത്തു കൂഴു തുരു വംഭം.

12

കാരോദിനവുമിക്കന്നതിനൊത്തു

പാരമായോ വല്ലിക്കം ഫ്രേമഘുരം;

ഡാരോദിനമിനന്നുമിശം തോറും

എറിക്കുകിട്ടം ഫ്രേമവും.

16

വീട്ടിലോ ഒട്ടത്തിലഭങ്ങാനോ ലാലസന്ന്
തോട്ടത്തിലോ റടന്നിട്ടേന്നരം

കാഞ്ഞാദിക്കൈല്ലാം മെക്കള്ളുനിതനാട
ചേണാന്നത്രുപം വിരഞ്ഞതോനം.

20

വാദപരത്തിൻ മമ്മം, അന്തർഭു

ഗ്രാഡിനിതനംട നിസപനവും

എന്നും നിസ്ത്രമാം മാധ്യമാളിന

സംശയമായി വിലസുകിലും

24

കാരുകൾ തന്നെട കണ്ണസ്പരംസിം

പ്രേമാളതമായേ നിരഞ്ഞമേവും

ശത്രാകല തന്റെ കണ്ണ് ഗ്രീയത്തിനു

പ്ലശവുമാനന്ദമേകിയില്ല.

28

വിണ്ണതൾ തന്ത്രികപാം മീട്ടേപോം കേരംക്കണ്ണാം

പ്രണേശനാമപ്രതിശബ്ദങ്ങൾ;

പട്ടിന്ത്രം കൈംകാണ്ഡവപാം ചിത്രപ്പണിക്കെള്ള

32

മട്ടംത്ര തുനിപ്പിടിപ്പിക്കേപോം

ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള വിചിത്രപ്പണിപോയി

തദ്ദേശന്തനീട കാരുകൾന്റെ

നാമാശ്വരങ്ങൾ രചിച്ചതായേകാണായി

പ്രേമാകലപ്പുതാനോത്തിടാതെ.

36

വംതിലടച്ച മറിക്കിലിരിക്കവേ

ശാതോദരിചചന മട്ടിയൈക്കിൽ

**21-22 - സന്തൻഭുഗ്രാമിനി - ഭൂമിയുടെ സാടിയിലായാ പാരകളുടെ ഒ
ജ്ഞിക്കുടി ഒഴുകന്നന്തി. ഇന്ത്യാർ ഒഴുകേപ്പാളുണ്ടെന്നും
ഇലകളുടെ മംഗലവും പ്രക്രമ്മാംപും രസരജ്ജവയാശാക്ക
ഡം അരുംകാലാഡം ശാഖിചനങ്ങാനിയില്ല. നാവാക്കരുന്നും
കാരുകൾന്റെ സ്വരം ചെവിയിൽ എന്നും മുഴിയാക്കരുന്നു
നന്തിനാൽ മംഡാനിനും ചെവിയുണ്ടാക്കിയെന്നില്ലെന്ന സാദം.**

- വംതിൽത്തുറന്നിട്ട് കംണംന്നതിന്തുവെ
കൊകമതാക്കട ഏകക്കയുന്നവൻ. 40
- ചേരോഹരംതൻ മനിയരതന്നാട
വാതായവന്തീനാരാക്കിൽ നില്പും
താരേഗളുല്ലവക്കാതൻ സെഞ്ചന്ത്യും
കുംതുവിനെന്നങ്ങാൻ കണ്ണറിവാൻ 44
- പോതന ലംബസ ദ്രോഷിക്ക ഗ്രഖിനന
ചേരന സൃഷ്ടതയുണ്ടന്നാവാം
ദോയജ്ഞഹാത്രയാർ കൂത്രമരിയുവന്നിച്ചും
സാധാരണമിത്രനക്കാടുകനം 48
- നോക്കിവസിക്കമവഴ്ചെടയാസ്വരമാ—
ദിക്കിലെക്കല്ലോത്തിരിത്തു, തായം.
സോപാം, കാലത്തിന്തുനേപ്പോർ തനപ്പിതൻ
ചേവടിശ്രദ്ധും ചേവിക്കോർവാന്നായും 52
- വാരംകൊതിച്ചു രാധാക്കവറിത്രൈ
ക്കിരതകരറിക്കിടെക്കമവൻ.
- നീണ്ടുനീണ്ഡവം പരിതാവം പാരമായും
പുണ്ടങ്ങമീനമംം മംസംപോയി, 56
മേഷമാരംഭിച്ചു, കാമിനീകാരുകൾ
ശോഷിച്ചു പുമ്പവം വാടി വാടി.
- “നാഞ്ഞെന്താൻ, എന്നട പ്രാണന്നാധാരമാം
“നാഞ്ഞികാക്കി തനൻറ പാദങ്ങളിൽ 60
“വിഞ്ഞതൊഴുതെന്നെന്നറ കാന്തയംയീട്ടവാൻ
“എക്കണക്കിഴിവേഞ്ഞരെ യാച്ചിച്ചീട്ടു്”

- എന്നവനു “നംബേ വന്നിട്ടലാലസൻ
“എന്നോടവന്നു പ്രണയഗീതം 64
- “പാടിക്കേണ്ടപ്പുക്കാതിരിക്കിലെന്നജീവൻ
“കൂടുവെടിഞ്ഞിടം,” എന്നവഴി
മെത്തയിൽവിശ്വാസ്ത്വതലാങ്ങൾനാവും
തത്തച്ചവധാനത്തോട് ചൊല്ലും. 68
- കഷ്ടമാനന്ന സുധവാന്നനാളുകൾ
ക്ഷേവമായവർ പാഴിലംകി.
- ആരക്കുമെന്തീണ്ടാതെ ധാവനമായോരു
ചുരുക്കപ്പോലും ഭേദപ്പോന്ന 72
- ശേംബനവള്ളുത്തിന്നു റാജതപംപോയിട്ടു
ക്കീണിച്ചുവട്ടിനംളാശാക്കല.
- എന്നാളും, രേഖാം പിടിച്ചു കിടക്കുന്ന
പൊന്നോമൽപ്പെട്ടതലെ ത്രഞ്ഞാശിപ്പുംനു 76
- ഒണ്ണിച്ചിരുന്ന യുവതിയാമരംതന്ന
ഗണ്യംപോരു ദ്രാനമായ് താൽഗണ്യവും.
- “എന്തോരു ദീനതയേയാലുന്ന സംബന്ധി കൈൻ
“ചിന്തിതം വംകൊണ്ടു ചൊല്ലുംനു മേലാ; 80
- “എന്നാലും തുറന്നബന്ധിക്കും വ്യക്തമായ്
“ഇന്നനിഃഖലിതാം പ്രേമാവേശം.
- “ദേഹിക്കുണ്ടാവംഗിയിപ്പുംനംഗജം -
“ചേപ്പുകളിന്നായു സത്തുമെക്കിൽ 84
- “തോനാവാക്കണ്ണുവിരു നോക്കിയാന്നന്നിക്കവൻ
“ദീനതപുരംക്കവൻ പ്രോത്മത്രും.”

- കുംഗിരയുള്ളേണാതുഷഃ കാലമായവ -
നിഞ്ചിനെനനിശ്ചയം ചെയ്യേണാഥും 88
അട്ടിനം മുറും എഴയം തുടിച്ചിട്ട്
നെന്തിടിപ്പുണ്ഡായിപാരംപാരം.
വാക്കിനാഹോക്കിനു മാർത്തിരന്നവൻ
ഉർക്കമലതേണാടായ് തത്തന്നെയെന്നാൽ 92
ഉണക്കിൽപ്പുസരിച്ച ശേഖാനിതം നാക്കിനാ,
വംക്കിനും വൈവൈമില്ലാതാക്കി;
നിശ്ചയമൊത്തു കമിക്കവാൻ ദൈജ്ഞവും
നിഡ്രപ്പം പോകിക്കാക്കില്ലാക്കി. 96
- അതുമേലുത്തമവംഗജതനാനിൽത്തന്നൾ
ചിത്തംലയിച്ചതുകൊണ്ടണ്ഡായ
ചിത്തസമുദ്ധനതിന്റെജിത്തേമരിത്തനൾ
തെരുത്തേംത്തു വിനയ വായ്യും. 100
കംമത്തിനുജ്ഞിതം, കാമിവിനയി, പി-
നാമയംവല്ലിപ്പുംനെന്തു വേണും!
- ആരുശയടക്കിക്കണ്ടക്കിക്കണ്ണിരയം -
രാശയംപെറ്റിപ്പിളിശംവല്ലിം 104
ആത്തനായ് നിറു വെട്ടിന്തിട്ട് മഹരാജ
രാത്രികഴിപ്പുംനാക്കാമുകനു
ചെറിടവനില്ല; കൗദ്യപ്പംസന്താപം
എററരും മാറരും ഉണ്ഠരുന്നല്ലോ. 108
ലംലസന്ത്തന്നർ ലലംടത്തിൽ വു അരാമായ
ലംലസിച്ചീടുന്ന ചിഹ്നങ്ങളെ,

—വാടിവിള്ളുക, രഞ്ചതവള്ളും വേഗം

കുടിവിലസുക മാറിമാറി—

112

ചിന്നങ്ങളീവിയം ശ്രൂദിഗാരയേംനിതൻ

ചിന്നങ്ങളേന്നവർ കണ്ണടരിഞ്ഞാൽ.

നോട്ടത്തിൽ നല്ലസപരത്തിലും ഭാവത്തിൽ

ക്രൈസ്തവയെന്നും ശാഖിച്ചീടം

116

മട്ടിൽ, വസന്തത്തിൽ കോകിലപംളുകംപോൾ

മക്കാചുംവാനിമുന്നക്കാരന്നും,

വേവുന്നജീവനൊരുഷ്യമായെങ്കിൽ

പിപ്പമാം മരുത്തിനുക്കുംനും

120

“ലാലസ്” എന്നേറും മരമായുള്ളി—

ചുംലസ്യമാൻ ഭജിച്ചുപാരുമെന്നും.

ആരംബകളതൻ സ്വന്തരാലും നേരംകാലും

ശ്രേഷ്ഠംഗ്രഹിച്ചുനാക്കരുകനാം.

124

യിരതയാന്നവക്കൊതിനാൻ, “സുന്ദരി,

“പാരമെന്നിക്കളുള്ള സന്താപങ്ങൾ

“നിന്നെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചുംനായല്ലസമതം

“തന്ന നീയെന്ന ധരിച്ചതൊന്നം.

128

“ഇന്നിന്ത്യുദിച്ച റവിയസുമിച്ചീടം

“പീനോയും നാഞ്ഞായുഡിക്കമവൻ,

“എന്ന നീവിശപസിച്ചീടുന്നവെക്കിൽ, ഞാൻ

“നിന്നിൽക്കുണ്ണാക്കമാൻജേള്ളാനെന്നും

132

“വിശപസിച്ചീടേനും വിശേഷപക്കമോഹിനി,

“ആരംബസമില്ലേൻറ യാത്രംവിനാ.

- “സമംക്രമതുടങ്കെത നിന്റുകരപ്പുവം
“ചെമെതിക്കുമാനൊരുത്തില്ലിവൻ;
“നിന്നേപ്പുവിനെപ്പിക്കുകയില്ലിവൻ
“യബ്രൂദ്ധവാംബുജം ദോഷിനോഹി.
“എന്നാലുമിന്നെൻപ്രണയമറിയിക്കാ—
“തിനുന്നായ രാവിനിജീവിക്കില്ലോ. 140
- “കാലംശിരിത്തിൽനിന്നെന്നെന്നീയിതം
‘ചാലെനയിക്കുന്ന വേഗംവേഗം
‘കാലം സുരഭിക്കിലേക്കായിക്കൊണ്ടല്ലോ
‘ബാലെ, നീയെന്ന റടത്തിട്ടുണ്ട്. 144
- “ഹ്യൂജ്യൂകാലത്തു നാനായ്‌വികസിച്ച
“നിഃല്ലായ സുന്നത്തിൽ നന്നുന്നതെന്ന
‘ആസപദിച്ചീച്ചീച്ചവാാരിച്ചീച്ചനു, മ—
“നസ്പിനി, മരില്ലിവന്നലിച്ചും” 148
- ഇന്ത്യംവരഞ്ഞെ വിംമിച്ച ഒരേശം തന്ന
മഗ്ഗില്ലായറബേള്ളും ദൈഡ്യു മാൻ;
ശബ്ദാത്മാലക്കാരസമ്മിശ്രമായിട്ട്
ശ്രൂലബദ്ധാവലി ചഹത്തതിൽ 152
- നാലുപാദങ്ങൾന്തിന്നുസംഘാഗം ദ്രോകമാ—
യംലോചനാലുതമാക്കംപോലെ
ലാലസൻ തന്നെട ക്രോധായറങ്ങേണ്ടി
ബാലത്രന്നാഴ്ചാധാരങ്ങേണ്ടായ് 156
- സമേളിച്ചു; ഹാ! മതഗ്രന്ഥമോരോന്നാം
നിമ്മായും വണ്ണിച്ചു കേട്ടിരുന്ന

സപ്ത്രംസുവമോ! ഭ്രഹ്മക്കത്തിൽ സപ്ത്രത്തിൽ
സർവ്വം കാമന സാല്പ്പരമനോ !!

160

വിട്ടപിരിഞ്ഞനടന്നവങ്ങോ, പാദം
തൊട്ടില്ലോ ഭ്രമിയിലെന്നതോനീ;
കറക്കൊള്ളത്തിൽ വിരിഞ്ഞ സുമദ്ദയം
കാററംലടച്ചു വേർപ്പെടുന്നാലും

164

പെടുന്ന പിണ്ണയും വന്നത്തു തമിൽ
എട്ടിയവയിലെ നന്നന്നത്തെ
അരഞ്ഞേന്നുമാസപദിപ്പാനിടയാക്കംപോത
പിന്നേയും പിന്നേയും, ചേന്നാരവർ; 168
കാമിനി പോയി മണിയറ ഷുക്കിയാശ
കാമസക്കിത്തനം പാടിപ്പാടി;
പദ്ധിമസൃഷ്ടിന മംഗളം പഠിവാൻ
പദ്ധിമക്കണ്ണാനീൽ ശാലസനം.

172

കേടരുതാരകജാലം മരച്ചുംത
ഉട്ടപടം സസ്യ നീണ്ടംമുന്നേ,
സാധാരണകാലത്തു കാടകൾത്തുന്നത
ഇധസമാഗമം നിത്രമായി.

176

ചേമന്തി മല്ലികവല്ലി പടന്നതി
കോമളമായ കടിഞ്ഞിലുള്ളിൽ
ഈതമരിയാതെ ലോകാപവാദത്തി—

നേത്രം പഴതു കൈടക്കാനതെങ്കം

180

കാമിനികാടകർ കണ്ണചേന്നേരാണും
ആമോദപീഡിയുംമാസപദിച്ചാർ.

- മുറുംതന്ത്രകാഞ്ചും വെടിഞ്ഞെന്നുക്കണ്ണേകം
കരറപ്പെൽ കാണാവരിഡ്യു സ്വാരം
ചിഷ്ടജലത്തിന്റെസാങ്കു ജോലിയോ— 184
- ചേരുവാനേന്തുമിടയുംകാതെ
എന്നമിതുപോവേതെന്ന കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ
പിന്നുയവക്കെന്തു ദോഗ്രം വേണ്ടും!
പെദവികമാമന്നരാഗമാം ധാരാത്താൽ 188
- ജീവാത്മാക്കാപാബേക്കും, സംഖവിച്ചു
കാമുകന്മായടെ കാമിതം സാധിക്കം.
താമയം തേടിയോരെന്തു പേരെ! 192
- കണ്ണന്നീരെന്തു ചൊരിഞ്ഞിതവക്കുംചീ
വിന്നുമവക്കുന്തുമെൻ്തു കരഞ്ഞു?
മന്മഹിദ്ധൂദം കരണാരസം ചെത്തു
നിമ്മിച്ചകാവ്യങ്ങളെന്തുരെയറു! 196
- എന്തിനിതോക്കവേ ധാരമപവാദം
സംസാരം കാമുകവക്കന്നാകില്ലും
ഗാഡംനരാഗം ഇയിക്കുന്ന തന്മുളം
പീശകളെന്തുമെൻ്തു ബാധിച്ചും. 200
- ഭാസനാണബ്ലോക്കി സ്വാലുസന്നു? സ്വാമിനി
യാശാക്കല; പിന്നുയത്തന്ത്രിയിൽ
ആരു ഇനിച്ചു വള്ളങ്ങവാനാങ്ങിനെ
ആരുയായിരത്തയാൻനിതവൻ! 204
- ആവത്തക്കാമാണാതെന്നറിയാങ്കുയോ?
അതുവത്തുകാമിക്കു തുള്ളുമെന്നോ?

- മുറും വിഷമയപ്പെട്ടിലംശാപോൽ
മാറിനില്ലെന്നതു നന്ദിവും 208
തെള്ളുമപകടം ശണ്മാക്കിത്തിൽ
ചെപ്പുന ഷ്ഠിപ്പും തേരാണ്ണുണ!
അവവട്ട്, രാഗദേപശംഖിവികംരങ്ങൾ
സ്ഥാവരവർത്തിനില്ലെന്നാവാം. 212
- ലാലസൻ തന്റെ കമ തുടന്നിടംതൊൻ
ധിരതയുള്ളവർ കേടുകൈപ്പംവിൻ.
എങ്ങവൻ? എങ്ങനെനാങ്ങാട്ടിൽ ശജ്ജങ്ങൾ
തിങ്ങിവള്ളുന്നായ കരവിക്കംട്ടിൽ 216
ആറിൻകരയിൽ, മനഃശ്ചവാദസ്സും
തട്ടാറില്ലാത്തായ ദിക്കിലംഡി
ആട്ടി ദിർഘതയുള്ളകഴിയെങ്ങന
മുടിക്കിടപ്പുണ്ട് പുത്തനായി; 220
ലാലസന്നങ്ങന്നതിൽ ചെന്ന ചോദിപ്പിൻ
മാലുറ വാൽ കൊതിപ്പോരല്ലോ.

— 0 —

2

- ഉണ്ണായിതാശംകലൈക്ക സഹജരായ്
രണ്ണവേരേറം കലാശ്യരായും, 224
വാണിജംകൈരംഞ്ഞേരം പേരംപെരുമയും
നാംഞായസന്ബന്ധം സന്ബാദിച്ച
ക്രിയാക്വാസം വെടിഞ്ഞ പിതാവിനീൻ
കാലത്തിന്റേഷം ധനാശ്യരായും. 228

- മാതാവും കാലഗതിക്കു വശഗയായ്
അന്താക്കരം മാത്രമായ് സോദരിയും.
കനിച്ചവരായ മര്ദ്ദിരംതന്നിലെ
നസ്തിച്ച പാത്രവങ്ങന കാലം, 282
വാൺിച്ചുകാഞ്ഞേപാം വേണ്ടതുവേണ്ടംവോൽ
കാണവരാളിള പട്ടപമേറും
- ഭത്രരിൽവേച്ചേറാം മഡ്പുനായ് ലാലസൻഡ
വോതുമെന്നോണം കരണ്ണാളിൽ. 286
- ഓംഗസസംബന്ധവും ഷുഖിവികാസവും
മംഗലശ്രീലവും വാ സ്വാടിയും
ചേന്നവിലസിയോൻ ചിത്രംകുമത്താലെ
കന്നുകതന്നാലവള്ളുതമായ് 240
അരാപയ്ക്കുലിയും സന്ധർശന്മാലിയും
എന്നല്ലോ, ഇതിനേരാഭികളിലും
കനമഹിയില്ലോ ദിവ്യങ്ങളായിളിൽ
ചേന്നവിള്ളേന ചെച്ചരുന്നേപാം. 244
- തെല്ലും മടിയാതെ ചേരുന്നതുണ്ടിൽ
നല്ലതു നല്ലതോടെന്നുണ്ടായം.
- എന്ന ദിനംനെത്തതിൽപ്പുമയക്ക, ഇത്തിൽ
സുന്ദരിതന്നോടുള്ളടിക്കണ്ണു 248
ഉണ്ടായിതന്നാംതൊട്ടായവൻതന്നിലെ
കണ്ണതുടങ്ങിതു ഭാവക്കേഡം;
ഭലാകത്തിലെഞ്ചുമെ, പ്രത്രംസമില്ലുംതെ
അംകൈമംഗളപ്പും ഭാതാക്കളിടായ് 252

- അഭ്യന്തരം സന്ന്ദേശം വാഴുന്നാരാണെന്നോ
തോന്തിത്തുടങ്ങിയവനാനന്നായ്
ഉള്ളിൽനിന്നെന്നേതാലും കരണ്ടു,ബുദ്ധി-
ക്ഷുദ്ധവികാസവുംപുഡിയാൻ 256
- ആമയംതിന്റും, മനോവംക്രമമ്പ്രാഥംകും
ആമയതിമാറ്റംവാച്ചുയൻ.
കോമളിം നിമ്മലംനിത്രമംയുംതുമം
പ്രേമംമനസ്സിചുദിക്കണ്ണേരം 260
- കാരുകനാക്കണ്ണം ആത്മവിത്രുഡിയ-
കാരുകൻ ലാലസന്നാഞ്ചായ്യും.
പ്രേമംവസിക്കംപ്രദയംവിത്രുഡിയംതാൻ;
ക്രൈവമേം 'പ്രേമസപ്രതുപനശ്ശേം'. 264
- മനസംതനിലെ ദൈവവികാരങ്ങൾ
ആനന്ദതനിൽ പ്രതിബിംബിച്ചും
ചേഷ്ടകളേംരെന്നിൽ പ്രകാരാധാര്യം പ്രത്യക്ഷ
പ്രേട്ടിട്ടും കംമിനിസോദരിനാർ 268
- കണ്ണപ്പോർജ്ജകജണിച്ചിതവയ്ക്കയും,
തണ്ണംരംഗരെന മരക്കാവാമേം?
ഹ്രസ്വമായുണ്ടിയശക്കയോചിത്തത്തിൽ
ഗഡ്യമായുംതീന്റും ചൊല്ലിചൊല്ലി. 272
- കേരവംജപലിച്ചു,കമിച്ചു ചിത്തം,ബുദ്ധി
പ്രംപംദയുമംകൈണംവിലമായും
വത്തകൻ കിൽത്തിമാനേകനവള്ളട
ഭേദാവധിയുംതീനിരേണ്ടെമന്നുതന്നെ 276

- കംത്തിട്ടിന്നാത്മാദ്ധ്യത്തിൽ സോദരി
ചിത്തംനയിപ്പാൻ ചരിത്രമിങ്കേ
ധൂതതനാവലയെ, മന്ത്രവാഹാക്കി
തിരുനിവഹാന്ത്രധികാരമെ! 280
- യിക്കംരമീവിയം ശിഷ്യാർമ്മായതി
നിക്കാലമെങ്ങിനെ വേണമെന്നായോ
ആലോചിച്ചീടാൻ പലവാറുള്ളും
അലോച ചിത്തരായോ തുടിച്ചേന്നാർ. 284
- ഒക്കക്രംതിങ്ക്കിഴു മഗ്ഗു മുഖിക്കിഴു
മെഴുവിരുച്ചും തന്റെ പത്രകടിച്ചും
ആലോചിച്ചാരവരോരോന്നവയല്ലാം
മേലാവിവരിച്ചുരുചുകൊംബാൻ. 288
- എന്തിന്നയിക്കാ പരയുന്ന എന്നുമുാ!
എന്താനുപാപികൾ ചെള്ളിടാത്തു!
ലാലസൻതന്നയടവിയിൽ കൊണ്ടുപോൻ
കാലനു നന്ത്രക്കേണമെന്നതനെ, 292
- നിശ്ചയിച്ചുംവരകളിൽ കൂടിക്കൊള്ളു
നിശ്ചയലറുപരൈയേംത്തിടംതെ.
- കാലമുഖ്യസ്ഥിലെലാതജിനാം ലാലസൻ
ചേലോത്ത തോട്ടത്തിൽ, വേണ്മാടത്തിൽ,
ലാത്തിക്കേണംഭാദിത്രുൻ തന്നെന്ന വരവിനൊ
പാത്രത്തുകഴിക്കം സമയത്തിങ്കൽ
സോദരനാരവരങ്ങു റാടന്നാത്താ!
സംഭരമിഞ്ഞിനെ ചൊന്നാരപ്പോൾ: 296

- “മംഗളംലംലസാ, ചിത്തിത്തിൽ സംഗ്രഹി
“തിങ്ങിവിള്ളു വസിക്കയ്ക്കുന്നീ?
“ഒംഗരിയിൽ ചിറ്റയിൽ സുഖ്യിക്കം പ്രോവിനോ-
“ഒംഗംവരത്തുന്നതില്ല എന്നെല്ലാം. 804
“നായാട്ടിനോങ്ക്രത്തേനും പോവാൻ മുതിരുന്ന
“നീയുംവരക്കുകിൽ വന്നിടേനും.
“ശിതം കലഞ്ഞായ കാലം മനോഹരം
“സൗന്ദര്യാദിയീ പഠപ്പോതം 808
“പാരിനോഡുപതിയന്തിയിൽ നിന്മിച്ച
“ഹാരമംം പ്രാലേയബിന്ദുജാലം
“ഹാരോനം കാലജനകക്കരങ്ങളംത്
“നീരാഴിപ്പോവതിന് മുമ്പുതന്നു
“മുന്നാകംതവഴി കുറത്തു, പംത
“സാമ്പാവിലേതേനും നായാട്ടിനുംയും” 812
കൈല്ലും പ്രിജിഫപനൻറ ഗ്രൗണ്ട്കാരമാണെന്നു
തെല്ലും യുവാവു ധരിച്ചിടാതെ 816
പോരാമൊക്കുമിച്ചുനോതിയെങ്കുവാൻ
പാരാതെചചുനു തന്റെ സന്നാഹങ്ങും
ഹാരോനോട്ടു ധരിച്ചുവൻ വേഗത്തിൽ
നേരെനടന്നതിയക്കണ്ണത്തിൽ.
മാതംഗയാനതൻ കാലൈപ്പരമാറമോ
കാതിൽപ്പുട്ടനെതന്നോത്തുകൈണ്ടും,
കൈപാപ്പുതിനോ ശിച്ച കൈണ്ടും പ്രഭാതതെത
ആളുപ്പിക്കവാണി പാടം ഗാനം, 820
ആളുപ്പിക്കവാണി പാടം ഗാനം, 824

മുന്നോട്ടുകൂലടി നീങ്ങാതെ, കിറ്റത്തി-

സന്നാത്തിൽ പെട്ടൊരിക്കുവേംബെ,

മേനേയർ കുഴൻഡിയിരിക്കവേ കേട്ടിൽ

തേരെമാഴി തന്മാട ചാരംഹാസം;

328

ചാരംഹാസം,—സംഖ്യ സംഗ്രിതസാരവും

ചേരുന്നമോദിപ്പുഭാന ഹാസം.

ഹാസംമുത്തത്തിനുവേക്കം ചാലുനെ

ഒസിച്ച വാതായനത്തിൽക്കൂട്ടി

332

ഉംഖിച്ച കാരുകൾ ചെരുന്നാനവള്ളുട്

മാംപുളികാംഗനായിട്ടേം:

“പ്രംഘാപ്പിയെ, വിടചോദിപ്പാൻ നിരുന്നേയോ

“കാണാൻ തരപ്പുടിപ്പുന്നോള്ളുന്നതാൻ

336

“സന്തപ്പിച്ചുന്നപരം; മുന്ന മണിച്ചുറ

“നാന്തമഹിലുണ്ടാം വിരധം മുലം

“ആത്തിത്തിതന്നിൽ ദഹിക്കേണാൻ; നമർക്ക

“നിത്രവിയോഗം വീച്ചുന്നാകിൽ,

340

“എന്താംചലം! അതുപോകട്ട തൊന്തരു

“ചിന്തിപ്പാൻപോലുമേ ശക്തന്നല്ല

“വാസരം തന്നാൽ തടസ്സപ്പെട്ടംവച്ചി—

“പാസനം വാസരാധിന്ന് പോയാൽ,

344

“ആവത്തവികസിച്ചാൽ, സാധിക്കാം, പോല്ലുരാം

“സാമ്പ്രതം മംഗളം, മംഗളം തെ.”

തന്പിയും മംഗളം ചൊല്ലി; നടന്നവൻ

സുന്ദരിതൻ ശാനം കേട്ടെക്കുണ്ണെ.

348

3

അന്തേനെ മുന്നായോരശപാത്രവണ്ണാരംധ്
ഡംഗിക്കൈഴചന നശരം വിട്ടാർ.

“ആരണ്ണി”യെന്നചുഡയുണ്ടിട്ടുണ്ടിയ
തീരങ്ങൾമല്ലെങ്കാരും കിട്ടുന്ന.

മാർഗ്ഗശല്യംകൊണ്ടു ഹ്രാദിനികീവിപിയം
ഗർഭരംജീവം മംഗളിട്ടുന്ന

വേഗത്തിലോട്ടിത്തുള്ളാമാവാഹിനി
ദേഹം നിന്നാജ്ഞംതെ സസ്യങ്ങളെ

ജീവനാർത്ഥകീടു രക്ഷിപ്പുത്തുള്ളത്തിൽ
ഓവിച്ചുകൊണ്ടതിനുമുള്ളുലം

മോദിച്ചുതീരുമും ശബ്ദതം തീടു
സാദം കളിയുന്ന വിശിഷ്ടിശി.

പുക്കശേഷക്കൊണ്ടുരാമച്ചുവാംചെച്ചയുന്ന
കാജ്ഞനിപാരം നിഃവദിക്കുന്ന.

ആരംഗിന്കരയത്തിൽചെന്നേത്തിലാലസൻ
മാററികളുംമാസഹോദരങ്ങൾ;

വെള്ളത്തിൽ നിംവിച്ചു മുന്നായവങ്ങളും
ഉള്ളാത്തിച്ചുള്ള വികാരങ്ങളാണും;

കണ്ണവിളിപ്പുരവശപ്പെട്ടിട്ടു
രബ്ബുന്നും ധാവപ്രതിനിംബാംപോതു,

കരംമരുളുള്ളപ്പുന്നയംനിംബത്തുള്ള
മരേരുളിപ്പുപ്പരതിമവോലെ.

352

356

360

364

368

- അരക്കരയുള്ളവനത്തിൽവയത്തിനോ
തങ്ങോങ്ങൾഡിക്കിൽപ്പുവേഗിച്ചുവർ,872
ക്ഷുമവിടത്തിൽ ലാലസൻതന്നെയും
വെട്ടിവധിച്ചു, കശിച്ചുരുടി.
കാട്ടിലവിടെപ്പൊലിഞ്ഞിതവൻതന്നും -
തന്ത്രിഖിച്ചുപുണ്ണയദിപം! 876
- ഇത്തരംമുത്തു വാൽക്കേഹത്തിൽനിന്നവേർ -
വെട്ടിച്ചുംഭേദമിക്കർസപ്പമ്മരാക്കാ,
എന്നംപുതിക്കുയക്കാറുമമാൻവർ
മന്നിൽനടന്നിടമെന്നണ്ടെല്ലോ. 880
- അരക്കമനിപ്പിട്ടു,വെട്ടിയവാഴവർ
വെങ്ങം കഴുകിയഗ്രംലബിപോക്കി.
ബോരംകൊലപ്പാതകംകൊണ്ടുംതന്ത്രിൽ
ബോരവക്കണ്ണായതുമാറും. 884
- കാടകരവിട്ടവർഭോടകാനുംശരാ -
യുഡ്യവേഗംചെന്നവീച്ചുപുക്കാർ.
വെദ്ദേശിംബന്തരു കൂളിവവർ ചൊല്ലുമോ?
ഒരന്തീനെ ചെങ്ങവരെന്തു ചൊല്ലു! 888
- “വാണിജകാഞ്ചമായ” സ്ഥിരത്തു രാജുത്തു
“കാണിയും വെവകരതെ പോകേണ്ടതായു്
“വന്നിതവനിങ്ങ വിശ്രാസയോഗ്രാം -
“യള്ളനിശ്ചന്തരിയുമല്ലോ?” 892
- ഇത്യൊപ്പംവരണ്ണത്തിൽ; സത്രവാിംതനര
യെത്രായജിപ്പം ചതിച്ചീച്ചവാൻ!
-

4

- എ! കഴും! സാധപീമണി, സകല്പത്താലെ
നീ കണ്ണം ചേത്തോരു മംഗല്യത്തെ
കുറെത്രജിച്ച വിധവൈക്കു യോഗ്യമാം 396
ചീരമണ്ണങ്ങിൽ ധരിച്ചുകൊടുക്ക.
ഇന്നനീകംണിപ്പുവനെ, നീ നാഭേയും,
പിന്നുനിൻ സന്താപവാംജളിക്കം. 400
- സാധിപ്പുന്ന മേലാതേതാരംനാടുമോന്താവർ
ആധിമുഴുത്തു കരഞ്ഞത്വാണോർ.
സന്താപവഹനിക്കിലുംതുളിരാക്കവെ
വെള്ളപൊന്തീടുനോരാവിനയല്ലാം 404
ശോണിതം വാങ്ങിത്തണ്ണതമിഴിതനിൽ
കാണായി ബംപ്പുകണ്ണങ്ങളായി.
ഭാനമാനസുമിപ്പോളവുമിണിബന
ദിനയായ് തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടും. 408
- പിന്നു പ്രണായത്തിൻ സ്ഥാനത്തു, മാനസം
തന്നിലെയാതരാ വന്നുചേരും.
എകാക്കിനിയായാരാഭവിച്ചുട്ടിനു
ശോകത്തെയാതേരു ശോകിച്ചുട്ടം. 412
- ആയതാലുംചുവാ സാധാരണംതന്നിലും
പ്രേയരണ്ണരു തുപത്താക്കാണും കണ്ണിൽ;
ബാളുകൾ നീട്ടിയച്ചത്തിട്ടം, കണ്ണത്രു
മോഹമാണന്നറിഞ്ഞവക്കു രണ്ടും 416

തെല്ലികളുള്ള നന്ദി പുണ്യവാൻ
വല്ലരിനിട്ടും കൊടികൾപോലെ
അംബരം താനവലംബമായ് നിന്നിട്ടും
സംഭവമാണ് വർഷ നിശ്ചപസിക്കണം.

420

“എങ്ങവാരെങ്ങവാൻ?” എന്നാവിംഗിണി
തേണിരതൻ മെത്തയിൽ വീണാങ്കളും.

സ്വാത്മം മഹാശ്രാവിൽ പ്രേമദാനന്ദരവും

അതുള്ളകട്ടംബാധാരു ചേരുക്കരു 424

കാമിതം സാധിപ്പുംനാശിച്ചുകാമിനി-
കാമയം സ്വത്തുമുഖംജായ്,
കാമുകൻ തന്നോട് ചേരാനവാസരം
കാമിച്ചുതെല്ലുവർഷ കേണവാണാ.

428

തെല്ലിടമാറുമീ സ്വാത്മതാനിനാ, പി-
ന്നല്ലവിന്ത കാരണാം മാറിവനാ.

ശ്രേജ്ഞിലണംചുന്ന ചിത്തത്തിൽ, തന്റപ്രാണ-

പ്രേജ്ഞപ്രണയിക്ക സഖ്യംരതാനിൽ 432

തവാനാടിയുള്ള ദിവമേംതുരവും

തവീതതം കാത്രു സമതാപത്താർ.

ക്ഷേമക്കാലം പ്രതീക്ഷിക്കണം ഭ്രമിയിൽ

മേമന്തവന്ന തുടങ്ങുമ്പുന്നവ 436

കാലംവരണ്ണ ശരദത്തനിൽ, ഉണ്ട്-

ക്ഷേപ്പം പട്ടിന്താറൻ കാരുവിശി

ചായതരങ്ങളാം ഭാക്ഷലതകളിൽ

ചേരും ക്ലാങ്ക്രംതൻ വണ്ണംപോകി

440

എന്തോതാം! എല്ലാം കൊഴിച്ചു, ചെടികളിൽ
ചിറ്റകളിച്ചു നശിപ്പിച്ചപോൾ.

ആശാകലതൻറെ സൗദിയ്യസമ്പത്താം
ശേഷിയം സർവ്വം അസൂമിച്ചു.

444

വനിപ്പകാടകനെന്നതു കാരണം
സൗരിതനെറു വിലോചന തും
സന്നമായും തനിന്തു തങ്കുറവർക്കാണാതെ
മഹന്മാക്കിടാൻ അമിച്ചുമേഘേൽ
“ഇന്നവനേതാരു കാരാഗാരത്തിലും”
ഞന്നവർ ചോദിക്കം തൃടക്കുന്നെട.

448

വല്ലതും കൈട്ടുകമയവരണാക്കി—
ചെംപ്പുമവർക്ക് സമാധാനമായും.
മാപാപമായവർച്ചെങ്ങു തൊട്ടക്കേതിൽ
ശാപമായിട്ടും വന്നതുടി—

452

വാവിട്ടുകേഴും സഹോദരിതനെ ക്കി—

നാവിൽ ശവപടം മുടിക്കണ്ണം.

456

വേവും ചുടലയിൽനിന്നു പോങ്ങിട്ടുണ്ടും
യുമത്തിൽപ്പെട്ടുപോലുംകലരായും—

പ്രാണശനന്നതു വീച്ചുന്നിയാതെ

കാണിയുമക്കമ തേരിടംതെ

460

ക്കീണിപ്പവർക്കണ്ണയിപ്പുംധിയായുംതന്നെട
പ്രാണൻ നശിച്ചീട്ടുമായിയുണ്ടും—

ആസന്നമുത്തു യദ്ദേശ്യാസേവിച്ചും—

രാസവമേതാൻ നിമിച്ചം തനെറു

464

ആയുസ്സനീളാൻ സഹായിക്കണമോലെയു—
ഞായതമായൊരു സംഭവം താൻ.

5

- പേരവാംഗി നല്ലുറക്കം, നിരാമല്ലും 468
കാലം, ദിഗന്തമോ ശബ്ദചീനം,
കട്ടിലിന്നപാർപ്പതിൽ നിന്നിന്നുംരാളിഞ്ഞേ
പൊട്ടിക്കരയുന്ന,—ലാലസൻ താൻ!
- കല്ലുറതനിൽ കിടക്കയാൽ തൻ കച്ച
തല്ലുജം തൻ മോടിക്കില്ലോതായി, 472
കണ്ണത്തിൽ മണ്ണ വിറത്തു, വായാംബു
ഗണ്യത്തിൽപററും മനലിൽക്കൂടി
കാട്ടരവെന്നോണും വാൻനിൽ, ശബ്ദത്തിന്
സൗഖ്യവം കേവലം നാശമായി. 476
- ആരാക്കലമുന്നം കേട്ടലും കേട്ടാലും
ലേശവും ഗ്രീഷ്മക്കാലത്തും
നല്ലസ്പർത്തിൽ താൻ ജീവിച്ചകാലത്തു
ചൊല്ലിടംഡിംഡിം മുഴസ്പർത്തിൽ 480
കുത്തവാനോൺപിയതേരും വിഹലമായും
കംതരനായതു സാഹസമായും;
കമ്പിയശത്രാങ്ക വീണായശക്തമായും
കമ്പമാനംഡിം വിരലുകൊണ്ടും 484
അധ്യാവിൽ പാരം വിശന്നനും തെണ്ടനു
പ്ലഉരം ഭീഷണക്കും മീട്ടനോരം,

ഉണ്ടാം വെമെന്നപോലെയാ പ്രേതത്തിൻ കണ്ണത്തിൽ നിന്നെന്നാച്ചു പൊന്തിവനാ	488
ചുട്ട കൂളിത്തിവെ മുഖചുടിക്കൂട്ടത്തിൽ തട്ടിവരു മന്ത്രിങ്ങരുപോലെ.	
പഞ്ചഭ്രാതരങ്ങളാഴിഞ്ഞതുനിശ്ചയമാത്രം തന്ത്രമക്കാലത്തിൻ കണ്ണു രണ്ട്	492
സുനാലുത്തുപിത്തത്തുന്ന ലീർത്തുള്ളി സുരക്കണ്ണളാലെന്നപോലെ പാരംപ്രണയദ്ധുതിയാൽപ്പുകാശിച്ച ക്രീകരിച്ചു യൈമവളിൽ.	
അരക്കണ്ണനിൻ കണ്ണിതുഭ്രാതകമായവർ ക്കവേസംശയംതീന്നവനാ:	496
ഭാതാക്കരം തങ്ങടെ വംശഗ്രൂപ്തനാൽ ജനത്മാംഘറതക്കുറന്തിബുദ്ധി.	500
കാടകരം മാരഹവ സീക്രട്ടിതൻ ശാഖകരം മുടിക്കിങ്കുണ്ണങ്ങലോറതരം, ചെക്കല്ലും വെങ്കല്ലുമെന്നനമ്പല്ലുാവെറും മഞ്ചുട്ടുള്ള ശവക്കീരം,	504
എത്തുംമുഖത്തുംചെച്ചയുാതെ വധിഗത്തിൻ പാതമേരാഡുവൻ വീണണന്തും എല്ലാമേതനപിക്കവെച്ചുനാഥയമായ കൊല്ലുക്കാലയേരെ മുടിനില്ലോ	508
എവമവണ്ണാതി “പ്രാണേശപരി, തെച്ചി “പ്ലവിന്നചെടിക്കളിഞ്ഞതശ്ശേഷ	

- “മീതെനമിച്ചനിന്നിടനം, കല്ലുണ്ടാൻനാൻ
“പാദത്തിന്തമീതെ കിടന്നിടനം. 512
- “മററിനിന്നിടം മരങ്ങൾ വോഴിക്കുന്ന
“ചുറ്റുമെ നിത്രും പലമലങ്ങൾ.
“ചുരുതെത്താഴക്കുന്ന വായിനി, തന്മു-
“തീരങ്ങു മെയുണ്ണാരാട്ടിന്തുട്ടം 516
- “നിത്രുംകരയും കരച്ചിലെൻ മൺമയ
“മെത്തയിലെത്രുന്ന കേരംക്കുന്നതൊന്ന്.
“ചെന്ന നീഡെന്നംട തെച്ചിരച്ചടിക്കളിൽ
“കണ്ണാരവാഴ്ക്കുന്നംപോഴിച്ചാൽ 520
- “മുള്ളിനടിയിൽ കിടക്കുമെന്നിക്കു
“വിള്ളിന്തസ്വവമാട്ടുതമാക്കിം.
“മാഡാവലോകപരിധി വെടിത്തെട്ട്
“തോന്നെന്ന നിശലാരുഹാകാരങ്ങേൻ. 524
- “എന്നുമെന്നിക്കുന്ന ചരമഗ്രിതം ഹോലു
“തോന്നുന്ന മനിൽ മരാഴ്സല്ലും
“ഉച്ചക കാണാനു പാടത്തിലേക്കായി
“മക്കിക്ക്രൂട്ടം പറപ്പുതു തോന്ന്. 528
- “അനവലും തനിൽനിന്നനപരമും സസ്യങ്ങൾ
“ഞാനവമായ് ഹോഞ്ചുന്ന പാണിക്കർമ്മം
“തെല്ലും പരിചയമില്ലാതെ തോന്നുന്നി—
“തെല്ലാം, എന്നല്ലെന്നിടനം. 532
- “കഷ്ടമെ കഷ്ടം! നീ എന്നിൽ നിങ്ങൊന്നാമി—
“വിശ്വവം തനിൽ വേർവെട്ട നീട്ട്.

- “അനു കഴിവെത്തരു മോത്തിട്ടുണ്ടെന്നാൻ
“ഇന്നാളിവസ്യയു മെംതിട്ടുണ്ട്. 586
- “ഭാഗതിനിടം പ്രേതലോകത്തിലുണ്ടെങ്കിൽ
“ഭാഗതനായിത്തന്നു തീന്നേനെന്നുണ്ട്.
“പാരിൽക്കഴിച്ച സുവത്തിനു അചിയല്ലോ
“തീരെ മറന്നു എന്നെന്നാക്കില്ലോ 540
“നിന്മമുഖമേറ്റു വിളിട്ട് കംഞ്ഞയാൽ
“ധന്യനായീതിനുണ്ടുണ്ടോ?”
- ഇപ്പിനെ ചൊന്നതി ദിവസമന്നടിതാ
മംഗളമോതി മരിയിതവൻ. 544
- അധ്യാത്മിച്ചുററു പക്കലെല്ലോം ചെള്ളതു
മിദ്രയായീതിന്നു പേരുത്തുമോത്തും
പാതിരനേര മുരജംതെ കണ്ണചിന്മി
കംതരരായി കിടക്കുന്നോം 548
- അല്ലിൽ, പ്രകാശസ്വർദ്ധപിംഗങ്ങൾ ചണ്ണവംടി
തുള്ളിക്കുള്ളിപ്പതായോ തോന്നാറില്ലോ?
- പ്രേതത്രം മരിയെപ്പോളിത്തന്നു
കംതരക്കുക്കിക്കു മനബേദമായോ 552
-
- 541—542—നായികയുടെ മുഖം വിളി കണ്ണപ്പോൾ, അതിനു കംര
ണം അവർക്കു തന്നോട്ടില്ല പ്രേമമാണോ യഥിക്കുകയാണോ,
മുഖം വിളി കുചീണിച്ചും. രോഗം ബാധിച്ചും അവരു മരി
ച്ചാൽ പ്രേതലോകത്തും അനിച്ചുവേണ്ടിരിക്കാണെന്നോ എന്നി
ക്കുകയാണോ എന്നിങ്ങനു അവൻ “ധന്യനായിതിനുണ്ടോ?” എന്നു
പറഞ്ഞതും.

- കുരിക്കടിൽ ചുറുമെന്തുമേ തീരെപ്പും
പാറിക്കളിപ്പതു കണ്ണവഴിം
അതഞ്ഞയാം തന്നടിതൻ കണ്ണിൻ ചുറംപോള
വിത്തു എന്നുകൂടി നോവുമാൻ. 556
- നേരു പുലന്നുങ്ങനേരി തവ പാ; എവാം
നോരമൊരാംകണം പുലരയതെ.
- “ഹാ! ഹാ!” പറഞ്ഞിതവർ ജീവിതമേഖം
“പാപമയെമനനിംത്തില്ലോ എന്താൻ. 560
- “വന്നാലും വന്നാലും മർത്ത്യസന്ധാവം
“വന്നിടാമെന്നാതെ യോത്തു ഉള്ളെന്താൻ.
“എതോവിധി മർത്ത്യകില്ലാറാിപ്പുണ്ടും
“പിതിക്കാം സൗഖ്യഗ്രന്ഥിക്കാശ്വരി, 564
“അല്ലെങ്കിൽ മുത്തുവണ്ണയാം; എന്നാലിത്തിൽ
“കില്ലില്ലോ മാപാപം കണ്ണിട്ടും
“ചോരവുരണ്ടിട്ടു സോദരന്മാങ്കെ
“ആരകരവാളം മിന്നിട്ടും. 568
- “ഫ്രേമാവിധിയാകം ഫ്രേതമോനീരുംബാം
“പാംപാറിച്ചിതു ബാലയാം എന്തും.
“വന്നു കണ്ണിട്ടും നിന്നെന്തിന്നായി—
“ചുംബിക്കു മംബുജമൊത്തനോറും 572
“സപാഗതം ചൊല്ലും നിന്നുക്കു എന്താൻ രാവിലെ
“വാറിലാണേക്കില്ലോ പേടിക്കാതെ”

6

സുരാഡിച്ച കിരണ്ണങ്ങൾ പൂപിച്ച,

പാരിൽപ്പകാശം ചരക്കുമുന്നേ

576

നേരായമംഗ്രീ മറച്ച കഴിഞ്ഞവർം

അതുകമറിയാതെ കാട്ടിലെത്താൻ;

പാരിൽ പ്രിയകരമായിച്ചുമ്പേരുന്നു

സാരമംം മൺകട്ട കണ്ണെത്താൻ,

580

അന്തുമായുംനോയ താരാട്ട് ധാടിച്ച്

കാണ്ടസുവം കുറുനോക്കവൻ,

ക്ഷേസമയം ദൈനം ദൈനിവരു

വീട്ടില്ലശ്ശിംങ്ങം തന്റെ ഭാതാക്കളം

584

അതുകമറിവാനിടയില്ലേന്നുത്തവർം

ധീരജായും, പുലജാം പാണിതന്നു

കൂടിതുണ്ണായി നേരേന്നന്നെഴും

കംച്ചിൽ ശവക്കഴി തെണ്ണിത്തണ്ണി.

588

സാവധാനം നദീതീരത്തിൽ കൂടുവെ

വേദവരു മായവർം ഭാസിയോടും

എന്തോപരവരും, മെല്ലവേ പിന്നുയാ—

കംന്തരം ചുറും സമീക്ഷിപ്പുതും.

592

വംക്കത്തി കൈയ്യിലെട്ടതു പിടിച്ചിച്ച്

മുത്തല്ലുക്കായതു കാട്ടവരും,

എല്ലംമെ കാണാവിൻ; പാസിയോട്ടവിലാ—

മല്ലുക്കിയേംട പറഞ്ഞാജ്ഞവം:—

596

- “എന്തോടെ ചെറ്റിനിന്നന്തരംഗസ്ത്രി
“വെള്ളുവീറീട്ടു പാവനാംഗി?
“ഇന്നോളമേരും തൊഴിയ്ക്കു കഴിഞ്ഞുവീ
“ഇന്ന മുഴുസ്തിതം തുക്കന്നേതെ? ” 600
- സാധാരണമായപ്പോൾ കണ്ണവർ ലാലസ
കരയം കിടുക്കം കഴിസ്ഥലത്തെ
തെച്ചിച്ചടിയുണ്ടാവുന്നതു, കല്പണക്ക്
വെച്ചുനിലയിൽ മൃതലെക്കൽ. 604
- അവരും വിട്ടുള്ളൂർ കീർജ്ജമാം നിദ്രക്ക്-
ജീവാസമാക്കം ശ്രേഷ്ഠനാം തന്നിൽ
ചെമേ നടക്കാവേ നുളിവെന്തുപേര്
നമ്മുടെ മാനസ ഭ്രാഗത്തെ 608
- ചെങ്കല്ലും മണ്ണും തുഴുമുതിനാള്ളിലെ
കുക്കംിളം കുപ്പംനായചുതുള്ള!
കുറന്നാം കാലനാലെററും വികുതമായ്
തന്ത്രിനിടവന്നാരംഗങ്ങളെ 612
- ഒവനയാൽ കണ്ണവെലിയ്ക്കു, സകല
ജീവവാവക്ക് കൊട്ടപ്പുതുള്ളി.
അത്തരം നമ്മുടെ ചിത്തവികാരവും
ഉത്തമ്മിലാഡാ കലെക്കുള്ളതും 616
- അന്തരമെന്തു! നമ്മക്കുപുംഖുള്ളതു
സന്ദേശമായിട്ട് സംമ്പ്രക്കാണേം.
പ്രത്യേകം പുത്തൻ മണൽ പൊന്തിനില്ലെന്നോ—
സ്ഥലത്തുന്നവർ ക്ഷേമാടിയ്ക്കു. 620

ബിംബിച്ചു, മന്ത്രിയത്രപം നീം ശ്രദ്ധമാം
അരംബുവിൽക്കണ്ട ഗ്രഹിഷംപോലെ
കരംനോട്ടത്തിൽ ഗ്രഹിച്ചുനാമായതിൽ
വരിനിനിടം രഹസ്യമെല്ലാം.

624

പക്ഷമയാക്കാല ഭ്രവതിൽ വെള്ളം -

പ്രകാജംപോലെ പ്രശ്നാഭിച്ചവർ
ഉംക്കാട്ടവിനേക്കഴിച്ചതുടങ്ങിനാൽ
വാക്കത്തിക്കുണ്ടോറോ വേഗം, വേഗം
ബുദ്ധുൾനിധിയേണ്ടിപ്പുണ്ടവാനിരുമേൽ
നാലുപ്പുട്ടുടങ്ങം കഴിച്ചതില്ലാ

628

കണ്ണിപ്പുണ്ടോനും കൈയ്യുടുമാലോനു
മണ്ണംപുരണ്ടും നേത്രതായി.

632

സപന്തംകരംകൊണ്ട ചിത്രപ്പണിക്കൈ
ചന്തത്തിൽ തീനേത്രം ദുമാലപ്പും;
അക്ഷഗംമായതെട്ടത്തിട്ട ചുംബിച്ച
വക്ഷസ്ഥലത്തികൽ നിക്ഷേപിച്ചും.

636

ആരാറലായ് പോരുംന വൈതലിൻരോദിനാം
മാറാറാതകേണ്ടം ഓമർസ്ഥലം
പററിക്കിടന്നുമാലിൻ നാവൈല്ലാം
വരിയവൈക്കുള്ളംമുള്ളടി.

640

ആസ്യത്തിൽപാറിവിയപ്പുംപാറിടന
കേരശത്രൈക്കൈത്രംണ്ടകൊണ്ടവിക്കാൻ
തെല്ലു വിളംബിക്കാമപ്പേണ്ടാൽ, അല്ലാതെ
നില്ലാതെക്കണ്ട കഴിച്ചറിയും.

644

ഡാസിക്കത്തുകണ്ടവിസൂര്യത്തിനെന്നാൽ
ഡാസിയായ് തീനിന് മിച്ചിച്ചുനിന്ന.

ഒാല, യാല, സു കമാരിക്കേറ്റയേം
വേലനമോയി വനനവേല!

648

കണ്ടുസഹതാപം പുണ്ടവർത്താനമാ—
കണ്ടുകഴിക്കവാൻ മട്ടുക്കത്തി.

ചാവം എലിഞ്ഞെകരംകൊണ്ടുശയാർ
ആവുംപോൽ മണ്ണവലിച്ചുവീകി.
ആരൈയോടായവരേഴുനാഴിക
വിനുമിക്കാതെ പരിനുമിച്ച.

652

കണ്ണകത്തി ! കണ്ണപ്പോൾ, മുച്ചിച്ചില്ലു, കോപം
തിനാടിക്കില്ലു, പേരുമുണ്ടായില്ലു.

656

കണ്ണാലറപ്പും ഭയവും പ്രസാദവും
ഉണ്ടാകണ കംഴുത്തുണ്ടാക്കിക്കാക്കി
എന്തിനുനില്ലതുഡികം ശൈക്ഷി
കന്തികംതന്നിലെ? പോവിൻ, പോവിൻ.

660

വിണ്ടുചുദയംപിള്ളന്നിനട്ടായണയായ്
കണ്ണാടിക്കംഡായിക്കം കാറ്റിതെത്ത

വേണ്ടും കയണാരസംചെത്തുകാപ്പുമാ—
യുണ്ടാക്കാൻ ഏക്കുവന്നില്ലെന്നല്ല,

664

രുലകാരൻപേംപുമിച്ചടംവണ്ണിപ്പാൻ
മേലാതാനിക്കുന്ന, വിട്ടതല്ലു
അക്കാവ്യത്തിനെന്ന യടിസ്ഥാനമാക്കാത
സർക്കമെതന്നിലിക്കുംഭീമരംഗം

668

കാഴ്ചയെപ്പറ്റിച്ച ഓഗത്തേവായിച്ചിട്ടി-
ക്കാസപദിച്ചീടിവംൻചൊല്ലീടനു.

മോഹദുണങ്ങിലുമെന്തിനുവിനുന്നയ-

സ്സുംഹസത്തിനുന്നതാൻ കോപ്പീടനു. 672

കാളിത്തിന്വുംഗത്തിൽ മുച്ചുക്കരണേതംങ്ങ
വാളിനാൽശിപ്പം മുറിക്കുന്നവർ;

ജീവിച്ചുകാലത്തേപ്പുംലെ മരണത്തെ
പ്രാവിച്ചുനകാഞ്ഞകിടക്കുന്നോഴം 676
അനീമത്തായീടും വദനമാണിനിതു
ഭീമമാംഡാനവവ അമല്ല.

ഹംവം ! പിന്നത്തിന്തലയുത്തീടനു,
പ്രേമംപറത്താൽ നാമെന്തുചെങ്ങം 680

ശംഖപതമാണല്ലായമതിനില്ലോ
നാശമെന്നാല്ലോ കവികൾചൊങ്ക്.

മുത്തികരിച്ചപ്പുണ്ണയം മരിച്ചതു
സത്രമാണെന്നാലതിനെന്തിനു 684
ക്കീണിച്ചവാടിയൊരാസ്യരംബുജംതാഴ്ത്തി
കംണവിൻ, ചുംബിച്ചീടനുസാലപ്പീ!
ചുംബിച്ചതീനെന്നാനു നിശ്ചപസിച്ചാം, പ്രതി
ചുംബവാംകിട്ടാഞ്ഞിട്ടുന്നവോലെ.

നാഷ്ടമായുമേരുതിനു പാതുമെന്നാലതു
അഞ്ചുമായില്ലതനു എത്തിൽനിന്നും 688

7

- ഉർക്കളുംപും രഹസ്യമായതല
വെക്കുമെട്ടത്തവർ വീച്ചുക്കാർ. 692
- അരന്തഃപുരത്തിലതാശാക്കലേക്കുള്ള
സപനതമനാർഡലനിധിയായുംതീന്.
പങ്കംപുരണ്ണ കഴഞ്ഞക്കുമം, തങ്ക
കക്കിതാങ്കൊണ്ടവർ ചീകിച്ചീകി. 696
- ആനനംചേന്ന് ചളികഴക്കിടിനാൽ
താനേ നയനാംബു ആകിത്തുകി.
പിന്നേയും പിന്നേയും ചുംബിച്ചും, ദീർഘമായും
പിന്നേയും പിന്നേയും റിശ്രപസിച്ചും 700
- അരനു മഴവൻ കഴിച്ചുവള്ളുറവും
വിന്നയായാമവച്ചേനാക്കി നോക്കി.
- ഈത്തര മിക്കുസ്ഥാനത്തു സമുദ്രമാം
മേത്തരമരയ ചനിനീർ പുജ്ജും 704
- രക്ഷപ്പമായും നന്നനാം വീഴി വിള്ളഞ്ഞേ
മെല്ലുയവയെ യുത്തെത്തട്ടു
തെല്ലുജലംചേങ്കം പാത്രത്തിലാക്കീടു
കല്പ്പത ചേന്നവർ വാറ്റി, വാറ്റി, 708
- ശ്രൂദാനിനീരായുംതീക്കണ, നല്ലു-
ഗസമിയലുമാ നീരുപിനു
പാരം പരമാള്ള പാത്രത്തിലാക്കീടു
മാത്രത സേവക വെച്ചീട്ടിനു. 712

- എറെനാൽ ചെസ്സുവോർ തെലമാനീരിന്നു
മീതെ പരന്നുങ്ങും കണ്ണിട്ടും.
“അത്തരാ”നായതു ലോകത്തിലില്ലവോ—
വിത്ര സുഗംഡമാൻമുള്ള വന്നു. 716
- അത്തരംതു തജ്ജിച്ചുായുമാലിൽ
ദേഹാധിക് പൊതിഞ്ഞത്തല,
ജൂച്ചട്ടിയൈനന്നംതായതിൽ സാദരം
വെച്ചതു മണിക്കു മുടിപ്പിനെ 720
മണിൽ തുഷസിച്ചടി ഗുട്ടിനെന്തും
കണ്ണിൻവീർക്കാണ്ട നാശാച്ചുവോനാ.
- തിരു മരന്നവളാകാണു ഭ്രമിയും
സുരം താരങ്ങൾ താരേണ്ണരം 724
കാരും വൈയിലും മഴയുമറിഞ്ഞില്ലോ
ചുറും റാടക്കം കമ്പക്കേണ്ണും.
എത്ര സമയ മഴിച്ചും ദിവാകരൻ!
എത്ര സമയത്തിലന്നുമിച്ചും! 728
യോഗമഹാനിദി തന്നിൽ ലഘിച്ചുായ
യോഗിനിപ്പോലെ മരന്ന സദ്ധം
ഉള്ളിൽ കിടക്കുന്ന സ്നേഹസപത്രവത്ത
ഉള്ളം ലയിച്ച നിന്മച്ചുക്കാണ്ടം 732
ജൂച്ചട്ടിവക്കിനേൽ ചൈകമുട്ട് ആത്തിത്തും
കൈക്കത്തട്ടിൽ തുശ്വരാറി താങ്കിശ്വാണ്ടം
കണ്ണിനോലോലുനിത്രും തുഷസിക്ക
മണിൽ നന്നവായി വാത്തുവാനാൽ. 736

ഇങ്ങിനൊ നിത്യം നയനാംബു ചെൻ്തു
ഡോഗികലൻ തഴച്ചുമരി.

മറു തുളസിയിലകളാരംജ്ഞത്തിൽ

അരു സുഗന്ധം പൊഴിച്ചതിലും.

740

മർത്തുരാരീരം ദവിച്ച വള്ളമായും

നിത്യഭൂ കണ്ണനിർ വെള്ളമായും

കിട്ടകകൊണ്ണേരേ ജിവചെചതല്ലവും

എഴുിയു മച്ചടടിക്കേരിവന്ന

744

ദ്രോമാധാരകല വെച്ചുടച്ചതൻ

സദ്രതാം പല്ലവമാൻനയൻ.

നഘ്നം വീശിതു; സ്നേഹം കലങ്ങേപാർ

നാന്തായീ തിരാത്തതെത്തള്ളുവാൻ പോത!

748

നിന്മലമായായ ചിത്രാത്തിലേററവും

ഉണ്മയാംസ്നേഹം മിളച്ചയൻ,

യോഗിക്കുപോലും കൊതിക്കം സുവത്തിന് സം-

യേശം പ്രതീക്കിച്ച കൊണ്ണിരിക്കേ,

സന്താപസാഗരം തനിൽ പതിച്ചിട്ടു

നീന്തിക്കുണ്ടുവാൻ യോഗംവന

കാമിനി തൻകമ കേട്ടാൽ കരയംതോർ

ഭൂമിയിലണ്ണാൻ ഇനിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

756

ഇക്കമ കേട്ടാകിൽ പാപികൾ പോലുമേ

ഒഴുക്കിക്കായിട്ടുങ്ങുകില്ലോ;

ഞുതവം കൊണ്ടു ഭ്രാസിക്കംക്കുമേ

ഞുതക്കമേക്കുതെന്നു തന്നു

760

നാംയൈകിട്ടുവിത്തും ഉള്ളമയങ്ങളും
രണ്ട്‌മിക്കപ്പെട്ടില്ലോ;
പന്നഗജാലം വിഷത്തെ ഇജാറിപ്പിക്കാ
വരുന്നുശ്രദ്ധങ്ങളും കൊന്നതിനാ. 764

നായിക നമ്മടെ ലോകം വെടിഞ്ഞതിനാ

വോയിത്തുടങ്ങുന്ന മെല്ലീ മെല്ലീ,

ആടകടിച്ച ചെടിപ്പുലവളിതാ,

വാടിവരനിതു നാളിൽ നാളിൽ

മെല്ലീവ വാടിനാശിച്ചുകൊണ്ടിട്ടെ

നാളിനെള്ളുവത്തെന്തിനാങ്കു!

കുഴുമതിനാമവകാശംനാൽകിപ്പാ

ദൗ്ധരാംജലിപ്പുജുമാരഹ്മാചയ്യും. 772

8

വഷ്ണവില്ലത്തുവിനിയിൽ നാംനെന്നപോൽ

സാന്തുഷ്ടപ്പെട്ടിനാറിയുറി

വിചന്തനപാപിക്കാവിത്തുഖായവർ

കേഴുനാവെന്നവർ കണ്ണറിഞ്ഞു; 776

നാശ്യകാരിവരുമെന്തുവാംതാൻതാപ

നാശമെന്നാൽത്തിട്ട വിന്ദു യിച്ച.

പാരിൽപ്പുസിഭാംവത്തക്കൊക്കന

ചെതംമഹിഷിയായ് തീരേണ്ണവർ

താരണ്ണം ലാവണ്ണമാദിപ്പണങ്ങേ

തീരാ ലണ്ണപ്പിസ്തെന്തിനങ്കു!

- എന്നല്ല, താപിത്രുളിസിരച്ചടിയേരും
ക്ലോവിർക്കൊണ്ടു വന്നെങ്കണ്ണേറുത്? 784
- മഹത! ചെറുചെടി, ഇലംകൈരണ്ണേഡാൽ
സന്തതംമുറിത്താഴുപ്പുതെനെത?
ഖംല്ലം സുംഗംപാഴതിലാക്കിത്തയ്ക്ക്
ഖംല്ലംചിലവിട്ടുതെനെത? 788
- പ്രംബല്ലിയൻറു വിരഹംമരന്നേവം
പ്രീഞ്ഞനംചെയ്യുതെന്തിരച്ചടിയേ?
നിസ്സംരമാകമതിനുനയന്തിരുമേൽ
സുഞ്ജുഹംപേരാറുന്ന ഘട്ടിയെപ്പോക്ക്
അരു റവിതിനുവെന്തേന്നതുമരിയാതെ
ഭാതാക്കൾവിസ്തരാന്തരായി. 792
- എന്തിതിന്നംദ്വേശംമന്തിതിനാത്മനം -
നെന്തുവഞ്ചാലുമറിഞ്ഞീടേനും
എന്നോ സ്വത്വവും പാത്രപാത്രങ്ങിനെ
നാഞ്ഞക്കഴിക്കാഴിച്ചുംവർ; 796
- സ്നേഹംതാൻ മുത്തികരിച്ചുാരവർത്തനെന്നറു
സ്നേഹസ്വർംസ്വന്തതിന്നനിക്ഷേപവത്തെ
വിട്ടേണ്ടും പോകപതിച്ചില്ലോ, പോയാഡ്വും
വെട്ടേനു മണ്ണിമടങ്ങിയത്തും
തീൻ തെണ്ണിപ്പോയ പരവകളിണ്ണുസത്തിൽ
വീണ്ടും ചൊങ്ഗനിനായത്തും പോലെ. 800
- ഭർപ്പുലമായിതു ക്ഷാത്രസന്ദാനം
ഭർപ്പുമോയവരുക്കാധാരവും 804

- ഡാമകരങ്കാണു പൂച്ചടിച്ചറിത്തൻ
കൊമ്മളപ്പുമുഖം താഴേൽത്തിക്കാണ്ടും 808
കുന്തളമാസ്യത്തിൽ വന്നടിന്ത്തായതിൽ
സന്തപ്പവാസ്യ മരിച്ചരിച്ചും
ഉഴം മറിയാതകയിന്നീടന
കോഴിയെപ്പോലെററം ക്ഷാന്തയായും 812
കാവലിരിക്ക മവഞ്ഞേയും വന്നും
പാവമെ! ശാന്തമെ! ചട്ടികട്ടാർ!
ചട്ടിയെട്ടതു രഹസ്യമായേ സോദരർ
വെട്ടിപ്പോളിച്ചതിൽ നോക്കി വേഗം; 816
കെട്ടടിവൈത്തരറം പിന്തുതമായ്യേണ്ടിള്ളും—
മതല ലാലസൻ തന്റെ തെന്നായു്
കണ്ണനിമിഷം ധരിച്ചാരവക്കപ്പോ—
ജീവായലിതികിഞ്ഞായു ചൊല്ലാം! 820
പ്രീതിക്ക കാരണ മേകനത്താറും
ഭിത്തിക്ക കാരണമാകന്നാബ്ലോ!
ചിത്തവികാരമെന്നല്ലാതെ ലോകത്തിൽ
ചീതയും നല്ലതുമില്ലതന്ന
ആരമായേള്ളാങ പാതകം തന്നട
ആരമായേള്ളാങ ശീക്ഷയെപ്പോൾ
വെട്ടുന്നവക്കും ഭൂതമാപ്പേരും 824
വിട്ടവരെഞ്ഞാര മോട്ടിപ്പോയാർ
പാപത്തിൻ രക്തം തലയിൽ വഹിച്ചിട്ടു—
പൂവികൾ വോയപാടെങ്ങോ പോയാർ 828

- തന്നെ ധാരും, ശരീരവും, സൗഖ്യവും
തന്നെ മുണ്ണൈള്ളിം ജീവൻപോലും, 832
ചേരുന്നാരമുല്ലു നിധിയാക്കിട്ടുകമായു്
തിരിച്ചന്നാൽ ഒന്നുവെക്കാണ്ടാരത്തുപോരാർ
സാധപ്രീമണിക്ക ഭവിച്ചുരാവസ്ഥയെ
സാധുമണ്ണത്തും വിവരിക്കവാൻ 836
“ആരുവാനായവാ നെന്നാട പുന്നട്ടി
ചോദണംചെയ്യു്” തെന്നപ്പുംഡാടം
ചോദിച്ചുകൊണ്ടുടന്നാടുടങ്ങിനാൽ
ഓടിച്ചുണ്ടെയപ്പോലെവരുത്തും. 840
ആരുവാനായവാനൊന്നവർക്കുചോദിക്കു
ആരുവാനായവാനൊന്നതന്നെ,
മാറ്റരാലിക്കേരംക്കമവള്ളതിനാത്തരം
മാറ്റരാനമെന്തുമെ കേട്ടതില്ലോ. 844
ഉണ്ണമുറക്കം വെടിത്തവള്ളിക്കിനൊ
കേണാനടന്നമരിച്ചുപോയി.
ദിവിക്കവേണ്ടാരും, സാധപ്രീമണിയാട
ദിവത്തിനെല്ലാമുത്തിവനം. 848
പ്രേതലോകത്തിലവരേജുംപാത്രരാറം
കാതരാായിട്ടിരിക്കന്നവൻ
വേദംകളുണ്ടിതാ! സപാഗതംചൊല്ലുനു,
മോദമോട്ടാദ്ദേഹംചെയ്യിട്ടുനു. 852
ദഷ്ടതയിട്ടുങ്ങുയയുമിണ്ണത്തും
വെട്ടിക്കൊലപചെയ്യും ചാവിക്കഴും.

ചെജ്ഞുംചൊന്നതും ചിന്തിച്ചുതുമിന്നു
 കൈതവമില്ലാത്തതെന്നറുലം
 മാർക്കമവിടെസുഗമമായ് തനിന്നവർ
 സപ്രധാനവങ്ങളാഭവിച്ചാർ.

856

